

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Studies

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta
Ústav radiologie, toxikologie a ochrany obyvatelstva

Diplomová práce

**Dopady změny právní úpravy zákona o Vojenské
policii při řešení mimořádných událostí v Jihočeském
kraji**

Vypracovala: Bc. Jarmila Hrstková
Vedoucí práce: Ing. Vladimír Štípek, Ph.D.

České Budějovice 2017

Abstrakt

Na řešení mimořádných událostí se v dnešní době podílí celá řada subjektů, základní a ostatní složky integrovaného záchranného systému, právnické i fyzické osoby. Armáda České republiky, významný zástupce ostatní složky integrovaného záchranného systému, poskytuje pro řešení mimořádných událostí velký počet sil a prostředků. V rámci Armády České republiky působí speciální policejní sbor, Vojenská policie. Jejím úkolem je policejní ochrana v rozsahu vymezeném zákonem o Vojenské policii. Nový zákon o Vojenské policii přinesl změny, které se staly předmětem mého zkoumání. Na začátku zpracovávání diplomové práce jsem si položila dvě otázky.

- 1. Jakým způsobem se změnila oprávnění vojenského policisty při plnění úkolů v době mimořádných událostí v souvislosti s přijetím nového zákona číslo 300/2013 Sb., o Vojenské policii v porovnání se zákonem číslo 124/1992 Sb., o Vojenské policii?*
- 2. Pronikly a byly tyto změny zapracovány do předepsané dokumentace?*

V teoretické části jsem se zabývala vymezením integrovaného záchranného systému, definicí jeho složek, právním vymezením jejich činnosti a potřebnou dokumentací.

Praktickou část jsem rozdělila na dva díly. V prvním díle jsem studovala, analyzovala a porovnávala zákonné normy z roku 1992 a 2013 upravující činnost Vojenské policie. Závěrem jsem zjistila, že změny v nové právní úpravě jsou rozsáhlé a využitelné při řešení mimořádných událostí. Zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii rozšířil věcnou působnost vzhledem k policejní ochraně, osobní působnost, i na nevojáky, rozšířil a konkretizoval některé úkoly. Změna osobní působnosti se projevila ve většině oprávnění, prostoupila celým zákonem a odrazila se v úkolech Vojenské policie. Z úkolů uvádím ty, které se dotýkají problematiky řešení mimořádných událostí. Vojenská policie šetří přestupky, dohlíží na zabezpečování kázně v chráněných

objektech, nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech, na zajišťování režimu vstupu a vjezdu do vojenských objektů a řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích.

V druhém díle jsem zkoumala, zda změny v oprávněních a úkolech Vojenské policie pronikly a byly zapracovány do dokumentace integrovaného záchranného systému. Studovala jsem a zkoumala Havarijní plán Jihočeského kraje a Vnější havarijní plán jaderné elektrárny Temelín. Zaměřila jsem se na plány konkrétních činností: plán evakuace, plán veřejného pořádku a bezpečnosti, ve Vnější havarijním plánu jaderné elektrárny Temelín také na plán regulace pohybu osob a vozidel. Závěrem jsem zjistila, že Havarijní plán Jihočeského kraje nezpracoval změny právní úpravy činnosti Vojenské policie.

Do Havarijního plánu Jihočeského kraje navrhuji zapracovat při participaci Armády České republiky na řešení mimořádných událostí úkoly pro Vojenskou policii spočívající v případě Plánu evakuace v ověření dopravní situace, průjezdnosti evakuačních tras, zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti v průběhu celé evakuace a v regulaci dopravy při provádění evakuace. V případě Plánu veřejného pořádku a bezpečnosti v uzavření místa zásahu a omezení vstupu nepovolaných osob na místo zásahu, monitorování a regulace pohybu osob a vozidel v místě zásahu, zajištění veřejného pořádku v místech zásahu.

V případě Vnějšího havarijního plánu jaderné elektrárny Temelín změny pronikly a byly do příslušných plánů konkrétních činností zapracovány.

Klíčová slova:

Integrovaný záchranný systém, právo, Vojenská policie, Armáda České republiky

Abstract

At the present time, a large number of entities participate in handling emergency situations – both basic and other constituent parts of the Integrated Rescue System, and both legal and natural persons. The Army of the Czech Republic, an important entity falling under the other constituent parts of the Integrated Rescue System, provides much workforce and many resources for handling emergency situations. The Army of the Czech Republic includes a special police corps, the Military Police. The task of the Military Police is police protection to the extent specified by the Military Police Act. The new Military Police Act brought some changes which became the subject of my inquiry. At the beginning of my degree work I posed two questions:

- 1. What is the difference between the newly adopted Military Police Act No. 300/2013 Coll. and the Military Police Act No. 124/1992 Coll. as far as the authorizations of a military policeman when performing tasks in the event of emergency situations are concerned?*
- 2. Have the relevant changes been incorporated in the prescribed documentation?*

In the theoretical part I deal with the delimitation of the Integrated Rescue System, definition of its constituent parts, legal basis of its activities and the necessary documentation.

The practical part is divided into two sections. In the first section I studied, analyzed and compared the legal standards from 1992 and 2013, which regulate the activities of the Military Police. At the end I found out that the changes in the new legal standard are extensive and can be used when handling emergency situations. The Military Police Act No. 300/2013 Coll. amplified subject matter competency in relation to police protection, amplified personal competency to include civilians and amplified and specified some tasks. The change in personal competency, which runs like a thread through the whole Act, was reflected in a majority of authorizations and in the tasks of the Military Police. As far as the tasks are concerned, I mention those which concern the

issues of handling emergency situations. The Military Police deals with offences, supervises maintaining discipline in guarded structures, takes care of safe traffic in guarded structures which civilian vehicles are allowed to enter, controls the regime of entering military structures and directs traffic on public roads if they are used by military vehicles.

In the second section I inquired into whether the changes in the authorizations and tasks of the Military Police had been incorporated in the documentation of the Integrated Rescue System. I studied and inquired into the Emergency Plan of the South Bohemian Region and the Outside Emergency Plan of the Temelín Nuclear Power Plant. I focused on the plans of specific activities: evacuation plan and public order and safety plan, and in the case of the Outside Emergency Plan of the Temelín Nuclear Power Plant I focused on the person and vehicle movement regulation plan. At the end I found out that the changes in the legal basis of the activities of the Military Police had not been incorporated in the Emergency Plan of the South Bohemian Region.

I propose that the following be incorporated in the Emergency Plan of the South Bohemian Region: participation of the Army of the Czech Republic in handling emergency situations and the tasks of the Military Police, which in the case of an evacuation plan consist in verifying the traffic situation and passableness of evacuation routes, maintaining public order and safety for the whole duration of evacuation and directing traffic when evacuation is carried out. In the case of a public order and safety plan, the tasks of the Military Police consist in closing the place of intervention and preventing unauthorized persons from entering the place of intervention, monitoring and controlling the movement of persons and vehicles at the place of intervention and maintaining public order at the place of intervention.

In the case of the Outside Emergency Plan of the Temelín Nuclear Power Plant, the changes have been incorporated in the relevant plans of specific activities.

Key words:

Integrated Rescue System, law, Military Police and the Army of the Czech Republic

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 15. 5. 2017

.....

Bc. Jarmila Hrstková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala především panu Ing. Liboru Líbalovi za laskavý přístup, spolupráci, podporu, cenné rady a připomínky při zpracování mé diplomové práce. Dále bych ráda poděkovala odborníkům z právního Oddělení Velitelství Vojenské policie v Táboře. Především bych zde chtěla zmínit pomoc dlouholetého kolegu pana Františka Janovce, který svými odbornými radami přispívá k vysoké kvalitě každodenní práce vojenských policistů nejen v terénu a JUDr. Antonínu Snášelovi, za rady a zkušenosti z jeho dlouholeté praxe u Oddělení kriminální služby Vojenské policie.

Obsah

1 Teoretická část.....	13
1.1 Integrovaný záchranný systém	13
1.1.1 Vznik a vývoj IZS	15
1.1.2 Právní předpisy IZS	16
1.1.3 Základní složky IZS	18
1.1.4 Ostatní složky IZS.....	22
1.1.5 Dokumentace IZS	27
1.2 Vojenská policie	36
1.2.1 Velitelství Vojenské policie Tábor.....	38
2 Výzkumné otázky a metodika výzkumu	42
2.1 Výzkumné otázky	42
2.2 Metodika výzkumu	42
3 Výsledky	44
3.1 Analýza a srovnání zákonů číslo 124/1992 Sb., o VP a číslo 300/2013 Sb., o VP ve znění pozdějších předpisů.....	44
3.1.1 Hlava I – Postavení Vojenské policie	44
3.1.2 Hlava II – Působnost Vojenské policie	45
3.1.3 Hlava III – Organizace a řízení Vojenské policie	50
3.1.4 Hlava IV – Povinnosti a oprávnění VP a vojenského policisty	50
3.1.5 Analýza Havarijního plánu JčK	66
3.2 Analýza Vnějšího havarijního plánu jaderné elektrárny Temelín (VHP JE Temelín).....	68
4 Diskuse	70
4.1 Diskuse k porovnávaným zákonům číslo 124/1992 Sb., o Vojenské policii a zákona číslo 300/2013 Sb., o Vojenské policii.....	70
4.2 Diskuze k proniknutí změn ze zákona č. 300/2013 Sb., o VP do dokumentace IZS	77
4.2.1 Diskuze k proniknutí změn ze zákona č. 300/2013Sb., o VP do Havarijního plánu JčK	77
4.2.2 Diskuze k proniknutí změn ze zákona č. 300/2013 Sb., o VP do Vnějšího havarijního plánu JE Temelín	78

Seznam zkratek

AČR	Armáda České republiky
ČR	Česká republika
ČSA	Československá armáda
EU	Evropská unie
GŠ	Generální štáb
HIVeVP	Hlavní velitelství VP
HP JčK	Havarijní plá Jihočeského kraje
HZS	Hasičský záchranný sbor
IZS	Integrovaný záchranný systém
JčK	Jihočeský kraj
JE	Jaderná elektrárna
JPO	Jednotky požární ochrany
KS	Krizová situace
KVV	Krajské vojenské velitelství
Imopr	Lehký motorizovaný prapor
MO ČR	Ministerstvo obrany České republiky
MP	Městská policie
MU	Mimořádná událost
MV ČR	Ministerstvo vnitra České republiky
MV GŘ HZS ČR	Ministerstvo vnitra generální ředitelství HZS ČR
NGŠ AČR	Náčelník Generálního štábu AČR
N Sk VŘVP	Náčelník skupiny velení a řízení VP
NVP	Náčelník VP
OPIS	Operační a informační středisko
ORP	Obec s rozšířenou působností
OS	Ozbrojené síly
PČR	Policie České republiky
prrchbo	Prapor radiační, chemické a biologické ochrany

SaP	Síly a prostředky
SOC MO	Společné operační centrum MO
TCTV	Technické centrum tísňového volání
ÚPP	Ústřední poplachový plán
VeOSIVP	Velitelství ochranné služby VP
VeVP Olomouc	Velitelství VP Olomouc
VeVP Tábor	Velitelství VP Tábor
VHP JE Temelín	Vnější havarijní plán jaderné elektrárny Temelín
VOS	vozidlo ozbrojených sil
VP	Vojenská policie
VÚ	Vojenský útvar
VZ	Vojenské zařízení
ZZS	Poskytovatelé zdravotnické záchranné služby
žpr	Ženíjní prapor

Úvod

Česká republika (ČR) je zemí s vysoce rozvinutým průmyslem, zemědělstvím, dopravou a službami v podmínkách hustě zalidněné a vysoce civilizované průmyslové krajiny. Na jejím území je rozmístěna řada infrastruktur v podobě průmyslových aglomerací, dopravních uzlů, hydrologických zařízení, sítí pro dopravu základních surovin a skladů plyných a kapalných hořlavin, četných petrochemických a jiných objektů, které vyrábějí, manipulují a spotřebovávají toxické výbušné, hořlavé a jiné chemikálie, a moderních energetických zařízení s narůstajícím podílem jaderné energie.

To všechno vytváří rizika, vyplývající z charakteristiky moderních technologií, techniky a jejich působení na prostředí. Všechny prvky životního prostředí vytvořené člověkem jsou potenciálně nebezpečné nejen ve válečném stavu, ale i v době míru. Bezpečnost ČR může být ohrožena nejenom ozbrojenými silami zvenčí i uvnitř státu, ale i živelními, průmyslovými a ekologickými katastrofami a obdobnými událostmi, i kriminalitou, zejména organizovaným zločinem a podobnými jevy. Mimořádné události (MU) se nevyhýbají a nelze je vyloučit ani v naší zemi. Pod pojmem MU rozumíme zvláštní situaci jako je živelní katastrofa (pohroma), ekologická katastrofa, provozní havárie s únikem nebezpečných škodlivin (látek), velká dopravní nehoda apod.; prostě situace, která vyžaduje rychlé a rozsáhlé nasazení záchranných a likvidačních sil a prostředků. (Šafr, Karda, Hon, 2008)

Všechny MU ohrožují významným způsobem lidskou společnost. Tato rizika zároveň představují hybnou sílu k vytvoření celosvětového systému, který by dokázal předvídat a zabezpečovat snižování jejich vzniku na základě jejich poznání, sledování, vyhodnocování a vytváření podmínek, aby v případě vzniku havarijní situace byla provedena taková odborná opatření, aby ztráty nebo škody vzniklé i následné byly co nejmenší. Na tomto místě je dobré připomenut, že preventivní opatření, jsou významným a nezastupitelným prostředkem, neboť prevence je lepší než terapie.

Ochrana obyvatelstva je v systému zvládání všech typů MU samostatně řízenou a koordinovanou činností složek integrovaného záchranného systému (IZS). Cílem IZS je účelovým a plošným využitím soustředěných sil a prostředků záchrana lidských

životů, hmotných a duchovních statků společnosti a snižování následků při MU. (Šafr, Karda, Hon, 2008)

ČR jako člen Evropské unie (EU) se v prvních deseti letech existence evropské bezpečnostní a obranné politiky (ESDP – European Security and Defence Policy) EU účastnila v desítkách mírových misí na čtyřech světadílech a tím přispěla k potvrzení, že v oblasti nebojových operací tvořících civilní krizový management je EU nejdále ze všech aktérů dnešního světa, je vlastně jejich průkopníkem. EU se v těchto operacích vyprofilovala jako celosvětově významný aktér na poli zvládnutí krizí, který klade důraz především na budování policejních sil, právního státu, veřejné správy a ochrany civilního obyvatelstva. (Wunderlich, Jens-Uwe, Bailey, David J., 2011)

Cílem mé práce je na základě provedeného výzkumu zjistit, která oprávnění Vojenské policie byla novým zákonem číslo 300/2013 Sb., o Vojenské policii změněna, jak se tyto změny promítly do úkolů plněných Vojenskou policií. A zda byly tyto změny zapracovány do dokumentace IZS tak, aby se Vojenská policie (VP) jako speciální policejní sbor mohla plně zapojit a být užitečná při řešení MU v Jihočeském kraji.

1 Teoretická část

V této kapitole bych se ráda zabývala uvedením do problému IZS, jeho popisem s cílem uvědomit si složitost a provázanost dané problematiky. IZS je zjednodušeně řečeno souhrnem činnosti jeho složek. Proto je důležité tyto složky jmenovat a krátce charakterizovat. Hlavním tématem mé dizertační práce je rozbor právního základu činnost VP, jeho vývoj a využitelnost při řešení MU. Následující text této kapitoly jsem věnovala popisu ostatních složek IZS, zejména Armády České republiky (AČR), kterou je VP součástí. Z dokumentace IZS, kterou jsem v teoretické části rovněž popsala, je patrná obrovská účast AČR, její techniky a zaměstnanců, vojáků z povolání i občanských zaměstnanců, při provádění záchranných a likvidačních prací. VP plní úkoly, které usnadňují činnost AČR, provádí jejich ochranu a jsou nepostradatelným partnerem základních složek IZS.

1.1 Integrovaný záchranný systém

IZS je v současné podobě právně vymezený, otevřený systém koordinace a spolupráce zákonem stanovených základních a ostatních složek, předurčených k likvidaci každodenních MU, přírodních a antropogenních krizových situací (KS). Je součástí systému vnitřní bezpečnosti státu a podílí se na naplňování ústavního práva občanů na poskytnutí pomoci ze strany státu v případě ohrožení života nebo zdraví. Jeho pevné struktury jsou tvořeny stávajícími institucemi jeho základních složek, především Hasičským záchranným sborem České republiky (HZS ČR). (Balabán, Duchek, Stejskal, 2007)

Základními složkami jsou HZS ČR a jednotky požární ochrany (JPO) zařazené v plošném pokrytí území, Policie České republiky (PČR) a poskytovatelé zdravotnické záchranné služby (ZZS). Tyto složky jsou schopny a povinny na základě zvláštních předpisů (zákonů) rychle a nepřetržitě zasahovat s celoplošnou působností na území státu. (Šafr, Karda, Hon, 2008)

Z ostatních složek IZS se počítá se zapojením především místních havarijních služeb, městské policie (MP), lůžkových zdravotnických zařízení, AČR, občanských sdružení, dále právnických a fyzických osob. Ostatní složky IZS jsou povolávány k záchranným a likvidačním pracím podle druhu MU na základě jejich oprávnění k takové činnosti, které je dáno právními předpisy. Zařazování ostatních složek do IZS se provádí na stupni kraje, kde do poplachového plánu IZS daného kraje zařazuje tyto složky HZS kraje na základě předem uzavřené dohody o poskytnutí pomoci na vyžádání podle zákona o IZS. (Balabán, Duchek, Stejskal, 2007)

K realizaci opatření v rámci IZS dochází v okamžiku, kdy se na místě MU sejdou dvě a více složek IZS a je třeba společně řešit vzniklou situaci. Způsob řízení záchranných a likvidačních prací závisí především na druhu a rozsahu MU a také na druhu a počtu zasahujících složek. Potřebu sil a prostředků pro záchranné a likvidační práce (v závislosti na rozsahu a druhu MU) na místě zásahu nebo na území, kde probíhá více zásahů, předurčuje stupeň poplachu (tři stupně 1., 2., 3. a čtvrtý zvláštní). Stupeň poplachu vyhláší operační a informační středisko IZS (OPIS IZS) při prvotním povolání složek IZS na místo zásahu nebo ho vyhláší a zejména upřesňuje velitel zásahu. (Skalská, Hanuška, Dubský, 2010)

Obecně lze rozdělit způsob řízení do tří úrovní: taktické, operační a strategické. (Balabán, Duchek, Stejskal, 2007)

Taktickou úroveň řízení při MU koordinuje velitel zásahu a probíhá v prostoru, kde se MU projevuje svými účinky, nebo kde se projevy MU předpokládají. Za veškerou činnost související se záchrannými a likvidačními pracemi odpovídá velitel zásahu, kterým obvykle je, pokud zvláštní právní předpisy nestanoví něco jiného, velitel JPO. Ten řídí záchranné a likvidační práce a koordinuje činnost jednotlivých složek IZS na místě zásahu. (Balabán, Duchek, Stejskal, 2007)

Řízení na operační úrovni probíhá v operačních střediscích základních složek IZS, přičemž operační střediska HZS ČR jsou současně OPIS IZS. To znamená, že operační střediska základních složek IZS jsou schopny přijímat tzv. tísňová volání (150, 155, 158), komunikují s vnějším světem. Vzájemnou komunikaci mezi složkami IZS koordinují OPIS IZS. Úlohu OPIS IZS plní operační a informační střediska hasičských

záchranných sborů krajů (OPIS HZS). Ta jsou fyzicky ve všech krajských městech. Vedle OPIS IZS jsou v krajských městech zřízena technická centra tísňového volání (TCTV) primárně určená k přijímání tísňového volání jednotného evropského čísla tísňového volání 112. TCTV jsou tak technicky vybavena, že tato volání předávají všem základním složkám IZS. (Skalská, Hanuška, Dubský, 2010)

Strategická úroveň řízení MU představuje přímé zapojení starosty obce s rozšířenou působností (ORP), hejtmana kraje nebo Ministerstva vnitra (MV) do koordinace záchranných a likvidačních prací. To nastává v situaci, kdy velitel zásahu o jejich koordinaci požádá. V případě hejtmana kraje a MV stačí, když je MU ohodnocena nejvyšším stupněm poplachu podle poplachového plánu IZS. Ke své koordinaci a rozhodování mohou používat předem sestavený krizový štáb a krizové plány. Strategickou úroveň řízení nezaniká taktická úroveň řízení, tedy funkce pravomocí a odpovědnosti velitele zásahu. (Skalská, Hanuška, Dubský, 2010)

1.1.1 Vznik a vývoj IZS

Rostoucí počet každodenních MU, přírodních a technologických katastrof, jejich složitost a neustále se zvyšující technická náročnost jejich likvidace zavdaly počátkem devadesátých let podnět k úvahám o novém přístupu k jejich rychlému a efektivnímu řešení. IZS vznikl z potřeby každodenní činnosti záchranářů, kdy je třeba organizovat společnou činnost všech, kdo mohou svými silami a prostředky, kompetencemi nebo jinými možnostmi přispět k provedení záchrany osob, zvířat, majetku nebo životního prostředí. Je to systém spolupráce a koordinace složek, orgánů státní správy a samosprávy, fyzických a právnických osob při společném provádění záchranných a likvidačních prací, ve smyslu rčení: “ aby nebyl nikdo opomenut, kdo pomoci může a vzájemně si nikdo z nich nepřekážel“. Myšlenka vzniku IZS se poprvé objevila v usnesení vlády č. 246 v roce 1993, později zákon o okresních úřadech stanovil povinnost organizovat IZS prostřednictvím havarijních komisí okresů. To se naplňovalo s různou intenzitou a kvalitou až do katastrofálních povodní na Moravě v roce 1997.

Diametrální rozdíly ve zvládnání dopadů povodně mezi okresy, které měly funkční havarijní komise a ostatními okresy, přispěly k rozvoji IZS a ustavení HZS ČR jako gestora IZS, což bylo završeno v roce 2000 schválením zákona o HZS ČR a zákona o IZS. (Skalská, Hanuška, Dubský, 2010)

1.1.2 Právní předpisy IZS

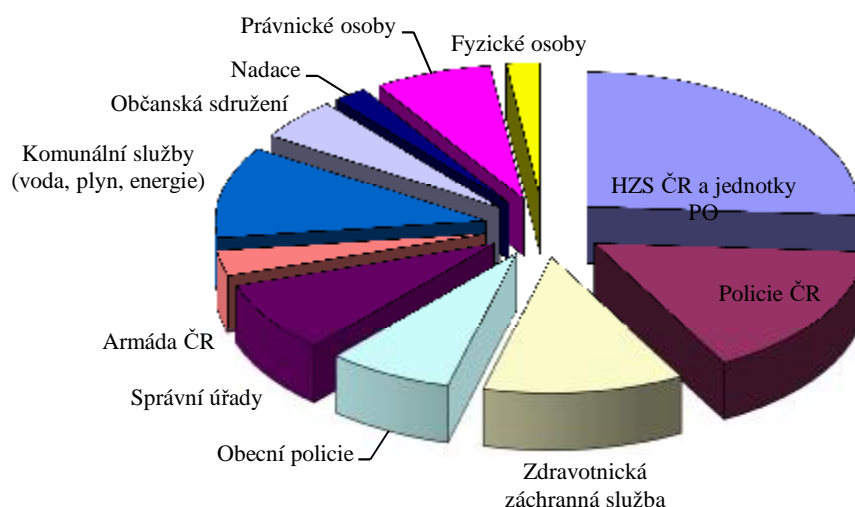
Právní úprava oblasti IZS vychází přímo z některých ustanovení Ústavy ČR a Listiny základních práv a svobod, resp. z ústavního zákona o bezpečnosti ČR (č. 110/1998 Sb.). Působnost v oblasti IZS je kompetenčním zákonem (č. 2/1969 Sb.) svěřena MV, které je tak gestorem právní úpravy IZS. Celá oblast IZS je zastřešena zákonem o IZS a jeho dvěma prováděcími vyhláškami a prováděcím nařízením vlády. Právní úprava oblasti IZS vznikla společně s krizovým zákonem (č. 240/2000 Sb.) a zákonem o hospodářských opatřeních pro krizové stavy (č. 241/2000 Sb.). Tyto tři zákony jsou vzájemně propojeny množstvím odkazů a souvislostí. (Skalská, Hanuška, Dubský, 2010) Základním právním předpisem pro IZS je zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon o IZS řeší působnosti, oprávnění a povinnosti všech subjektů, které se podílejí na přípravě na MU, provádění záchranných a likvidačních prací a řeší problematiku ochrany obyvatelstva. Pravidla stanovená zákonem o IZS jsou platná i v případech, kdy je vyhlášen některý z tzv. KS na území postiženém MU nebo na celou ČR a platí i za válečného stavu. Zákon o IZS se naopak nevztahuje ani na předcházení MU, tzn. prevenci vzniku takových událostí, nebo na činnosti spojené s obnovou území postiženého MU. K řešení značného počtu MU, k jejichž vyřešení postačuje jedna věcně příslušná složka, je využíváno speciálních zákonů, které mají v takových případech přednost. Zákon o IZS je využíván v těch případech, kdy je k provádění záchranných a likvidačních prací nutná současná spolupráce více subjektů - složek IZS. (Vilášek, Fiala, Vondrášek, 2014) Dále zákon provádějí vyhlášky, vyhláška č. 328/2001 Sb., o některých podrobnostech integrovaného záchranného systému,

ve znění vyhlášky č. 429/2003 (vyhláška o IZS), která se mimo jiné zabývá zejména koordinací záchranných a likvidačních prací, činností operačních středisek IZS a dokumentací IZS. Vyhláška je dále rozhodujícím předpisem pro územní havarijní plánování a pro vnější havarijní plány jaderných elektráren a vyhláška č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva. Tato vyhláška je zaměřena výhradně na oblast ochrany obyvatelstva, definuje činnosti jako je evakuace, varování, ukrytí a nouzové přežití obyvatelstva. (vyhlášky č. 328/2001 Sb., č. 380/2002 Sb.) V neposlední řadě také nařízení vlády č. 463/2000 Sb., o stanovení pravidel zapojování do mezinárodních záchranných operací, poskytování a přijímání humanitární pomoci a náhrad výdajů vynakládaných právními osobami a podnikajícími fyzickými osobami na ochranu obyvatelstva, ve znění nařízení vlády č. 527/2002 Sb. Nařízení vlády je zaměřeno na využívání a poskytování humanitární pomoci a záchranné práce v zahraničí, které je prováděno záchrannými týmy ČR. (NV č. 463/2000 Sb.) Dalšími právními předpisy upravujícími oblast IZS jsou nařízení krajů, které stanovují požární poplachový plán kraje. Zmocnění k vydávání těchto nařízení obsahuje zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů. Nedílnou součástí požárních poplachových plánů krajů jsou, na základě nařízení vlády č. 172/2001 Sb., poplachové plány IZS krajů. Oblast IZS je rovněž upravena směrnicemi a metodikami publikovanými ve Věstníku vlády pro orgány krajů a obcí. Směrnice stanoví, mimo jiné, vzory žádostí orgánů veřejné správy o pomoc v případě MU, doporučenou strukturu krizových štábů apod. (Skalská, Hanuška, Dubský, 2010)

1.1.3 Základní složky IZS

Základními složkami IZS podle § 4 odst. 1 zákona o IZS jsou HZS ČR, JPO zařazené v plošném pokrytí kraje JPO, poskytovatelé ZZS a PČR (viz graf 1). (zákon č. 239/2000 Sb.)

Graf 1: Struktura IZS

Zdroj: HANUŠKA, Z. *Obce a integrovaný záchranný systém: školení ke krizovému řízení v podmínkách krajského úřadu* [disketa 3.5"]. Praha: MV – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, 2003.

Hasičský záchranný sbor ČR

HZS ČR byl zřízen na základě zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů. Tento předpis byl zrušen a od 1. ledna 2016 nahrazen zákonem č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů. HZS ČR je jednotný bezpečnostní sbor, jehož základním úkolem je chránit životy a zdraví obyvatel, životní prostředí, zvířata a majetek před požáry a jinými MU a KS, podílí se na zajišťování bezpečnosti ČR plněním a organizováním úkolů požární ochrany, ochrany obyvatelstva, civilního

nouzového plánování, IZS, krizového řízení a dalších úkolů, v rozsahu a za podmínek stanovených zákonem o HZS ČR a jinými právními předpisy. (zákon č. 320/2015 Sb.)

JPO zařazené do plošného pokrytí kraje JPO se dělí na šest kategorií označovaných římskými číslicemi I – VI.

A. Jednotky s územní působností zasahující i mimo území svého zřizovatele:

1. JPO I – jednotka HZS s územní působností zpravidla do 20 minut jízdy z místa dislokace;
2. JPO II – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu jako své hlavní nebo vedlejší povolání, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace;
3. JPO III – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace.

B. Jednotky s místní působností zasahující na území svého zřizovatele:

1. JPO IV – jednotka hasičského záchranného sboru podniku
2. JPO V – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně;
3. JPO VI – jednotka sboru dobrovolných hasičů podniku.

V dohodě se zřizovatelem mohou být tyto jednotky používány k zásahům i mimo svůj územní obvod. Plošné pokrytí JPO v závislosti na stupni nebezpečí území obce je dáno tabulkou 1.

Tabulka 1: Základní pokrytí JPO

Základní tabulka plošného pokrytí		
Stupeň nebezpečí objektu	Kategorie nebezpečí objektu	Počet jednotek PO a doba jejich dojezdu na místo zásahu
I	A	2 JPO do 7 min a další 1 JPO do 10 min
	B	1 JPO do 7 min a další 2 JPO do 10 min
II	A	2 JPO do 10 min a další 1 JPO do 15 min
	B	1 JPO do 10 min a další 2 JPO do 15 min
III	A	2 JPO do 15 min a další 1 JPO do 20 min
	B	1 JPO do 15 min a další 2 JPO do 20 min
IV	A	1 JPO do 20 min a další 1 JPO do 25 min

Zdroj: Balabán, Duchek, Stejskal, 2007

Síly a prostředky požadované tabulkou plošného pokrytí jsou:

- A. pro první JPO, která se dostaví na místo zásahu, minimálně družstvo ve zmenšeném početním stavu nebo družstvo s cisternovou automobilní stříkačkou,
- B. pro druhou a další JPO, která se dostaví na místo zásahu, minimálně družstvo ve zmenšeném početním stavu nebo družstvo s cisternovou automobilní stříkačkou a další technika podle složitosti zdolávání požáru. (Balabán, Duchek, Stejskal, 2007)

Poskytovatelé Zdravotnické záchranné služby (ZZS)

ZZS je tvořena čtrnácti územními středisky ZZS s právní subjektivitou, pokrývajícími území všech krajů a hl. m. Prahy. Zřizovateli územních středisek ZZS jsou kraje a hl. m. Praha. Organizační struktura ZZS není jednotná, její řízení není centralizované, na rozdíl od ostatních základních složek IZS a neexistuje samostatný

zákon o její činnosti. Posláním ZZS je poskytování odborné neodkladné přednemocniční péče od okamžiku vyrozumění až po předání postiženého do nemocniční péče a základním principem činnosti je provedení maxima možných dostupných lékařských výkonů na místě nehody a před hospitalizací. Pro tyto účely je vytvořena síť zařízení a pracovišť ZZS, jejichž výkonnými prvky jsou výjezdové skupiny dislokované obvykle na svých výjezdových stanovištích. Dle závažnosti situace provádí zásah následující výjezdové skupiny:

- rychlá lékařská pomoc – v minimálním složení lékař, střední zdravotnický pracovník a řidič - záchranář,
- rychlá zdravotnická pomoc – v minimálním složení střední zdravotnický pracovník, řidič - záchranář,
- letecká záchranná služba ve složení pilot, lékař a střední zdravotnický pracovník,
- doprava raněných, nemocných a rodiček. (Procházková, 2006)

Systém ZZS je organizován tak, aby jeho kterýkoliv prvek mohl poskytnout pomoc přímo na místě do 15 minut od přijetí oznámení. Tísňové číslo 155 je v každém kraji směrováno do příslušného územního střediska, které má úplný přehled o pohybu všech výjezdových skupin v kraji. Územní středisko pak rozhodne, které okresní středisko zabezpečí výjezd do místa události. Jednotlivá střediska ZZS jsou situovaná samostatně, ve střediscích lékařské péče nebo přímo v lůžkových zařízeních, do kterých jsou postižení na základě příslušných plánů transportováni. Většina územních středisek ZZS je provozovatelem letecké záchranné služby. Tuto službu dodávají AČR, letecká služba PČR a další subjekty různé právní povahy. (Balabán, Duchek, Stejskal, 2007)

Policie České republiky (PČR)

PČR je výkonným orgánem státní moci v oblasti bezpečnosti občanů, ochrany majetku a veřejného pořádku. Její úkoly, organizace a oprávnění jsou řešeny zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. PČR je centrálně řízená organizace v rezortu MV. Hlavním úkolem PČR je zejména zajištění

veřejného pořádku a bezpečnosti dopravy k podpoře provádění záchranných a likvidačních prací. Při svém působení v rámci IZS, při řešení KS a MU a při přípravě na ně se však také může podílet na provádění záchranných a likvidačních pracích včetně letecké podpory IZS a letecké podpory v KS (viz § 20 zákona o Policii ČR). Na přímém provádění záchranných prací se ze složek Policie ČR účastní zejména letecká služba, pyrotechnická služba a potápěčské a kynologické složky. Z hlediska praktické působnosti PČR na výjezdech složek IZS ke společnému zásahu je nutno zdůraznit, že zdaleka nejčastější aktivitou je účast dopravní policie při likvidaci dopravních nehod. (Ministerstvo vnitra, 2014)

1.1.4 Ostatní složky IZS

Ostatní složky IZS poskytují plánovanou pomoc na vyžádání. Ta se od běžné osobní nebo věcné pomoci odlišuje svou „plánovaností“, tedy tím, že se předem s nabízeným druhem činností počítá pro využití při určitých typech MU z toho důvodu, že základní složky IZS vůbec nemají potřebné síly a prostředky pro určitý druh činnosti (např. psy cvičené pro pátrání v lavinách), nebo je mají v omezené míře a tak je efektivnější využít v konkrétním místě ostatní složku IZS (např. čluny vodní záchranné služby, vrtulníky AČR). Plánovanost se zabezpečuje uzavřením zvláštního typu smluvního ujednání s názvem „dohoda o plánované pomoci na „vyžádání“. Teprve uzavření dohody o plánované pomoci na vyžádání mezi Ministerstvem vnitra – generálním ředitelstvím HZS ČR (MV GŘ HZS ČR) nebo HZS krajů se subjekty uvedenými v § 4 odst. 2 zákona č. 239/2000 Sb., o IZS ve znění pozdějších předpisů učiní z poskytovatele pomoci nebo služby ostatní složku IZS, přičemž okruh ostatních složek IZS není nijak omezen, naopak zákon o IZS ve svém § 21 stanoví, které subjekty jsou takovou dohodu povinny uzavřít, tedy jsou povinny plánovanou pomoc na vyžádání poskytovat. (Balabán, Duchek, Stejskal, 2007)

Mezi ostatní složky IZS, které poskytují pomoc na vyžádání podle § 4 odst. 2 zákona o IZS patří (viz graf 1):

- vyčleněné síly prostředky ozbrojených sil (Armáda České republiky)
- ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory (např. Městská policie - MP),
- ostatní záchranné sbory (Báňská záchranná služba),
- orgány ochrany veřejného zdraví (hygienická stanice),
- havarijní, pohotovostní, odborné a jiné služby (např. tzv. komunální služby),
- zařízení civilní ochrany,
- neziskové organizace a sdružení občanů, které lze využít k záchranným a likvidačním pracím (Horská služba, Vodní záchranná služba, Speleologická záchranná služba). (Vilášek, Fiala, Vondrášek, 2014)

Armáda České republiky (AČR)

AČR je hlavním subjektem realizace obrany ČR. Ozbrojené síly se při MU a KS nevojenského charakteru mohou použít:

- k plnění úkolů PČR, pokud síly a prostředky PČR nebudou dostatečné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, a to na dobu nezbytně nutnou (§ 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 219/1999 Sb. a § 22 zákona č. 273/2008 Sb.),
- k záchranným pracím při pohromách nebo při jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí nebo k likvidaci následků pohromy (§14 – §17 zákona č. 219/1999 Sb.),
- k leteckému monitorování pohromy a monitorování radiační a chemické situace (§17 zákona č. 219/1999 Sb.),
- k odstranění jiného hrozícího nebezpečí za použití vojenské techniky (§ 14, písm. d) a §18 zákona č. 219/1999 Sb.),
- k zabezpečení letecké zdravotnické dopravy (§ 14, písm. f) a § 21 zákona č. 219/1999 Sb.),
- k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany (§14, písm. k) a § 19 zákona č. 219/1999 Sb.),
- k zabezpečení letecké přepravy humanitární a zdravotnické pomoci (§ 14 a § 24 písm. a) zákona č. 219/1999 Sb.).

Použití armády k záchranným pracím mohou vyžadovat hejtmani krajů a starostové obcí, v jejichž obvodu došlo k pohromě, u náčelníka Generálního štábu (GŠ), který rozhoduje o jejím nasazení.

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, mohou vyžadovat použití armády k záchranným pracím nejenom osoby uvedené výše, ale i velitel zásahu a velitel JPO u velitele vojenského útvaru (VÚ) nebo náčelníka vojenského zařízení (VZ), které jsou nejbližší místu pohromy. Velitel VÚ nebo náčelník VZ prostřednictvím svých nadřízených informují neprodleně náčelníka GŠ o nasazení armády k záchranným pracím. Je-li ohrožena podstatná část území ČR, rozhoduje o použití armády k záchranným pracím při pohromě vláda na návrh ministra vnitra. (zákon č. 219/1999 Sb.)

O použití armády k likvidaci následků pohromy rozhoduje vláda na návrh ministra.

Konkrétnější vymezení použití sil a prostředků AČR pro IZS je legislativně upraveno:

- zákonem č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách,
- zákonem č. 222/1999 Sb., o zajištění obrany České republiky,
- Rámcovou dohodou mezi MV a Ministerstvem obrany (MO) o spolupráci v oblasti IZS,
- Dohodou o plánované pomoci na vyžádání mezi Generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru České republiky a Generálním štábem Armády České republiky,
- Směrnicí náčelníka Generálního štábu AČR k nasazování sil a prostředků AČR v rámci IZS

Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách

Zákon upravuje postavení ozbrojených sil (OS), úkoly OS, členění OS, jejich řízení, přípravu a vybavení vojenským materiálem a dále použití vojenské zbraně vojáky v činné službě a náhradu škody. AČR zajišťuje nepřetržitou, nezávislou a efektivní přípravu pro obranu Českého území před napadením nepřitelem. AČR tvoří jednu z hlavních částí OS ČR, do kterých se dále řadí Vojenská kancelář prezidenta

republiky a Hradní stráž. V čele organizační struktury AČR stojí Generální štáb (GŠ), pod který spadají:

- Pozemní síly AČR, které jsou spolu s dalšími jednotkami pozemního vojska určeny pro plnění úkolů na území ČR i mimo něj;
- Vzdušné síly AČR, vojenské letectvo zabezpečující suverenitu a obranyschopnost vzdušného prostoru ČR;
- Velitelství výcviku – Vojenská akademie, resortní vzdělávací a výcvikové zařízení ministerstva obrany.

Základním úkolem OS je připravovat se k obraně ČR a bránit ji proti vnějšímu napadení.

Zákon č. 222/1999 Sb., o zajištění obrany ČR

Zákon stanovuje povinnosti státních orgánů, územních samosprávných celků a právnických a fyzických osob k zajišťování obrany ČR před vnějším napadením a odpovědnost za porušení těchto povinností. Upravuje KS jako je stav ohrožení státu a válečný stav. (Procházková, 2006)

Rámcová dohoda mezi MV a MO o spolupráci v oblasti IZS

Předmětem rámcové dohody mezi MV a MO o spolupráci v oblasti IZS je vymezení základních oblastí vzájemné spolupráce stran, jejich realizačních forem a metod. Účelem této dohody je vytvoření základního organizačního rámce vzájemné součinnosti a spolupráce stran, zejména pro úspěšné plnění úkolů.

Jednou z nejvýznamnějších oblastí spolupráce je nasazování vyžádaných sil a prostředků AČR k realizaci nařízení vlády o povolání vojáků AČR k plnění úkolů PČR, pokud síly a prostředky PČR nebudou dostatečné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, a to na dobu nezbytně nutnou. Druhou důležitou oblast stanovuje vláda svým nařízením, ve kterém určí objekty důležité pro obranu státu a úseky státních

hranic střežené vojáky, stanoví použití vojáků a způsob jejich povolání k plnění úkolů PČR podle zvláštního právního předpisu a k záchranným pracím a stanoví počty vojáků potřebných k plnění uvedených činností.

Dohoda o plánované pomoci na vyžádání

Předmětem Dohody o plánované pomoci na vyžádání mezi MV GR HZS ČR a MO GŠ AČR je poskytnout pomoc bez zbytečných schvalovacích a administrativních průtahů. Dohoda upravuje rozsah poskytnutí pomoci předurčenými odřady sil a prostředků organizačních součástí AČR při provádění záchranných a výjimečně i likvidačních prací, pokud je neprodlené provedení příslušných likvidačních prací po provedení záchranných prací při MU nebo KS nezbytné. (Dohoda o plánované pomoci mezi ministerstvem vnitra a ministerstvem obrany, 2008)

Dohoda o plánované pomoci mezi MV a MO tvoří základ vzájemné pomoci, na který navazuje Směrnice náčelníka Generálního štábu AČR (NGŠ AČR) k nasazování sil a prostředků v rámci IZS a k plnění úkolů PČR

Směrnice NGŠ AČR k nasazování sil a prostředků v rámci IZS a k plnění úkolů PČR

Směrnice stanovuje podmínky a zásady nasazování sil a prostředků AČR k provádění záchranných prací při pohromách nebo jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví, značné majetkové hodnoty, životní prostředí nebo k likvidaci následků pohromy k odstranění jiného hrozícího nebezpečí za použití vojenské techniky, k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany a k plnění úkolů PČR. Opatření této Směrnice vychází z ustanovení platných právních předpisů (norem), meziresortních dohod a vnitřních předpisů. Je zde přehledně uspořádán systém vyžadování a nasazování sil a prostředků AČR. Ve Směrnici je také uveden základní rámec úkolů a řízení činnosti VP při řešení MU a KS. Tyto uvedené úkoly VP jsou

samostatně a podrobně rozpracovány ve Směrnici náčelníka VP k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci IZS.

1.1.5 Dokumentace IZS

Havarijní plány kraje a vnější havarijní plány

Havarijní plány krajů a vnější havarijní plány jsou součástí dokumentace IZS. Jsou to dokumenty, v nichž jsou uvedeny popisy činností a opatření prováděných při vzniku závažné havárie vedoucí k minimalizaci jejich dopadů. Základní struktura havarijních plánů je shodná, obsahují informativní část (popis území a analýza rizik), operativní část (v podstatě se jedná o konkrétně rozpracovaný poplachový plán IZS) a jednotlivé složky IZS mají v havarijních plánech vlastní operační plány konkrétních činností (zdravotnický traumatologický plán, veterinární pohotovostní plán, policejní plán ochrany veřejného pořádku apod.). Nejdůležitější součástí havarijních plánů je analýza rizik, z jejichž výsledků by měl havarijní plán vycházet, bez jejího kvalitního zpracování nemůže být ani havarijní plán kvalitní. Proto by jej měli zpracovávat kvalifikovaní profesionálové. Zejména pro oblast vnějších havarijních plánů se analýza rizik stává samostatným vědním oborem. Vlastní zabezpečení výsledků těchto plánů, kterými jsou naplánovaná opatření pro případ MU určitého druhu, je prováděno smluvně na základě dohod o plánované pomoci na vyžádání, resp. dohod poskytnutí věcné nebo osobní pomoci. (Skalská, Hanuška, Dubský, 2010)

Havarijní plán Jihočeského kraje

Zpracování Havarijního plánu Jihočeského kraje plnil dle zákona č.239/2000 Sb. §10, odst. 2), písmeno d), HZS Jihočeského kraje (JČK). Na zpracování dílčích částí havarijního plánu se podílel Krajský úřad JČK, PČR, Správa JČK, Územní středisko záchranné služby České Budějovice, Krajská veterinární správa JČK, Krajská

hygienická stanice JČK, Krajské vojenské velitelství České Budějovice, obce s rozšířenou působností, ostatní složky IZS a právnické a fyzické osoby, které provozují některou z činností schopných ohrozit území kraje.

Havarijní plán JČK je v elektronické a listinné formě uložen na Krajském úřadě JČK, odbor kanceláře hejtmána, jako součást krizového plánu kraje pro jednání bezpečnostní rady kraje a krizového štábu kraje, druhé vyhotovení je uloženo na OPIS HZS JČK. Složkám IZS a správním úřadům byly HZS JČK předány výpisy z plánu pro rozpracování činností jejich činnosti pro případ vzniku MU. (HZS JČK)

Vnější havarijní plány

Zpracovávají se pro území zóny havarijního plánování k zabezpečení ochrany obyvatelstva, životního prostředí, hospodářských zvířat, majetkových a kulturních hodnot.

- pro jaderná zařízení nebo pracoviště s velmi významným zdrojem ionizujícího záření, dle zákona č. 263/2016 Sb., atomový zákon.
- pro objekty/zařízení zařazené do skupiny B, dle zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií, ve znění pozdějších předpisů.

Zpracovatelem vnějších havarijních plánů je HZS kraje. Vnější havarijní plány se prověřují minimálně jedenkrát za 3 roky cvičením havarijní připravenosti.

Vnitřní havarijní plán

Vnitřní havarijní plány jsou nástrojem pro zajištění havarijní připravenosti v areálu provozovatele. Zpracovávají je provozovatelé:

- jaderných zařízení nebo pracoviště s velmi významným zdrojem ionizujícího záření, dle zákona č. 263/2016 Sb., atomový zákon
- objekty a zařízení zařazené do skupiny B, dle zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií, ve znění pozdějších předpisů.

Dohody o poskytnutí pomoci

Jedná se o druh písemné příkazní smlouvy, v níž se příkazník zavazuje poskytnout pomoc při záchranných a likvidačních pracích, aniž by se příkazce zavazoval k pravidelným platbám, jestliže nenastala potřeba pomoci. (Ministerstvo vnitra, 2016)

Obsahem dohody jsou síly a zejména prostředky, které z důvodu jejich jen občasného nebo výjimečného použití není ekonomické zařazovat nebo pořizovat přímo pro složky IZS a proto jsou zabezpečovány formou dohod, kterými může HZS kraje nebo starosta obce předem sjednat způsob a rozsah osobní nebo věcné pomoci pro potřebu záchranných a likvidačních prací. Často se tak sjednávají jeřáby a další těžká technika, potřebná pro likvidační práce, velmi rozšířená je tato forma pro zabezpečení opatření havarijních plánů na ochranu obyvatelstva jako je ubytování a stravování. Právnícké, případně fyzické osoby, které takovou dohodu uzavřou, nemají z dohody žádnou zvláštní výhodu oproti své obvyklé činnosti, ale také nemusí garantovat žádné zvláštní podmínky spočívající v upřednostňování takové pomoci nebo v časových limitech jejího poskytnutí. (Skalská, Hanuška, Dubský, 2010)

Dohody o plánované pomoci na vyžádání

Dohody o plánované pomoci na vyžádání jsou předem uzavřenými písemnými dohodami o poskytnutí speciální služby (záchranné činnosti) nebo o poskytnutí sil a prostředků pro pomoc ORP, krajskému úřadu, MV nebo základním složkám IZS za účelem zajištění záchranných a likvidačních prací, ve kterých jsou stanoveny podrobnosti k začlenění ostatní složky IZS do IZS. Jsou v nich stanoveny časové limity pro nasazení sil a prostředků, ostatní složky k provádění záchranných a likvidačních prací po oznámení, sestava sil a prostředků a činnosti, které se zavazuje vykonávat, potřebné podrobnosti k vyrozumění ostatní složky IZS (resp. pověřené osoby složky IZS) a další potřebné údaje. Bez uzavření dohody o plánované pomoci na vyžádání se síly a prostředky subjektu (i když je uveden v § 4 odst. 2 zákona o IZS) nemohou považovat za ostatní složku IZS. (GŘ HZS ČR, 2003)

Přílohy dohody:

- č. 1 Přehled osob pověřených pro zabezpečování pomoci a způsob jejich vyrozumění (tato příloha dohody slouží především pro aktualizaci),
- č. 2 Přehled sil a prostředků určených k poskytnutí plánované pomoci na vyžádání, rozsah osobní nebo věcné pomoci a dobu potřebnou pro poskytnutí sil a prostředků v případě vyžádání pomoci (tato příloha dohody shrnuje informace, které se vkládají do poplachových plánů nebo do databází sil a prostředků).

Poplachový plán IZS kraje

Poplachový plán IZS kraje je samostatnou součástí požárního poplachového plánu kraje, je tedy součástí nařízení kraje (právního předpisu) a tím je dána jeho závaznost. Použije se v případě, pokud u MU musí společně zasahovat dvě a více složek IZS. Obsahuje výčet spojení na základní a ostatní složky IZS, které rozhodují o vyslání sil a prostředků základních a ostatních složek IZS, přehled sil a prostředků ostatních složek IZS a přehled sil a prostředků pro potřeby záchranných a likvidačních prací na základě smluvních vztahů a způsob jejich povolávání. Oba seznamy vede HZS kraje a jsou uloženy na operačních střediscích. Poplachové plány IZS krajů jsou propojeny s tzv. operativní dokumentací havarijního plánu kraje nebo vnějšího havarijního plánu (seznamy spojení, adresy apod.), se kterou pracuje a udržuje ji aktuální na krajské úrovni OPIS kraje, na úrovni ORP územně příslušná operační střediska. (Ministerstvo vnitra, 2003)

Ústřední poplachový plán integrovaného záchranného systému

Ústřední poplachový plán IZS (ÚPP IZS) je zpracovaný v souladu s § 7 odst. 2 písm. c) a odst. 4 zákona č. 239/2000 Sb., o IZS. Jeho účel a použití jsou stručně popsány v § 20 odst. 1 zákona o IZS a v § 19 vyhlášky o IZS. ÚPP IZS je základním dokumentem pro ústřední koordinaci záchranných a likvidačních prací. Základní textová část je sjednocující dokument, který poměrně stručně charakterizuje výše

popsaný účel, použití ÚPP a některé další formálně nutné údaje. Důležité je zejména to, že obsahuje přehled sil a prostředků základních a ostatních složek, které byly vyčleněny a zařazeny do ÚPP základními složkami IZS, nebo na základě dohod o plánované pomoci na vyžádání mezi MV – GŘ HZS ČR a ostatní složkou včetně jejich počtu a využitelnosti. Síly a prostředky zařazené v ÚPP mohou být zařazeny také v poplachovém plánu kraje, na jehož území jsou dislokovány nebo v poplachovém plánu kraje, na jehož území je interními předpisy orgánu, který řídí složku, stanovena územní působnost této složky. Použití těchto sil a prostředků je však vázáno podmínkou povolávání cestou OPIS generálního ředitelství. Jednotlivé složky jsou do ÚPP zařazovány zpravidla v ucelených skupinách, sestavách, četách, odřadech apod., které jsou schopny samostatně pod velením svého velitele (vedoucího) vykonávat úkol, pro který jsou v ÚPP předurčeny. Operativní dokumentace k ÚPP obsahuje výčet spojení na základní a ostatní složky IZS, zpracovává ho OPIS generálního ředitelství, průběžně je aktualizován a nezveřejňuje se.

Operativní dokumentace obsahuje veškeré seznamy sloužící pro spojení a vyrozumění všech subjektů uvedených v příloze č. 1 ÚPP.

Příloha č. 1 ÚPP je soupisem speciálních odřadů využitelných pro záchranné a likvidační práce. S takovými odřady může přímo disponovat Ústřední krizový štáb nebo MV. Jejich využití kraji je možné pouze prostřednictvím OPIS MV-GŘ HZS ČR za předpokladu, že jejich požadavku bude dána priorita. Obsahuje všechny odřady AČR. (ÚPP IZS, 2014)

AČR poskytuje dle ÚPP následující síly a prostředky:

Pro potřeby nouzové ubytování

- Humanitární základnu a stavební tým se základní schopností – převoz materiálu a vybudování nouzového tábora v počtu čtyř odřadů. Každý odřad zahrnuje základnu humanitární pomoci s kapacitou á 450 osob (celkem 1800 osob). Výjezd jednoho odřadu je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV – GŘ HZS ČR (odřad primárně určený k plnění úkolu dle interního harmonogramu AČR). Výjezd dalších tří odřadů po dohodě OPIS MV – GŘ HZS ČR a SOC MO.

Pro evakuaci a humanitární pomoc

- Odřad k evakuaci osob při povodních se základní schopností – evakuace osob ze zatopených oblastí v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje 1x PTS 10, 1x tahač valník, 1x velitelský automobil. Výjezd je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV – GŘ HZS ČR.
- Odřad k převozu humanitární pomoci a nouzovému zásobování se základní schopností – převoz humanitární pomoci a zásobování, evakuace osob v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje 1x automobil valník. Výjezd je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV – GŘ HZS ČR.

Pro pomoc technikou

- Vyprošťovací odřad se základní schopností – vyproštění vozidel při kalamitní situaci na komunikacích v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje 1x vyprošťovací T 72 + 1x tahač + podvalník nebo 1x AV 15 T 815 + 1x velitelský automobil. Výjezd jednoho odřadu je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV – GŘ HZS ČR (odřad primárně určený k plnění úkolu dle interního harmonogramu AČR). Výjezd dalšího odřadu po dohodě OPIS MV – GŘ HZS ČR a SOC MO.

Pro zajištění sjízdnosti

- Odřad k zabezpečení průjezdnosti na komunikacích a ve městech se základní schopností - zemní práce k zabezpečení průjezdnosti na komunikacích a ve městech v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje 1x kolový nakladač KN, 1x tahač s podvalníkem a 2x automobil sklápěcí. Výjezd jednoho odřadu je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV – GŘ HZS ČR (odřad primárně určený k plnění úkolu dle interního harmonogramu AČR). Výjezd dalšího odřadu po dohodě OPIS MV – GŘ HZS ČR a SOC MO.
- Odřad pro nouzové přemostění se základní schopností – přemostění komunikace do 20 metrů při rozsáhlých povodních v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje 2x AM 50, 1x velitelský automobil. Výjezd je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV – GŘ HZS ČR.

Pro terénní a zemní práce

- Odřad k provádění zemních prací se základní schopností – zemní práce (rýhování, hloubení, navážka zeminy) v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje 1x autorypadlo UDS nebo nakladač, 1x buldozer, 1x tahač + podvalník, 1x automobil sklápěcí, 1x velitelský automobil. Výjezd jednoho odřadu je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV – GŘ HZS ČR (odřad primárně určený k plnění úkolu dle interního harmonogramu AČR). Výjezd dalšího odřadu po dohodě OPIS MV – GŘ HZS ČR a SOC MO.

Pro průzkum a detekci látek CBRN

- Speciální mobilní biologický tým se základní schopností – epidemiologické šetření, odběr vzorků biologického materiálu nebo prostředí. Identifikace biologických agens na místě, eventuálně přeprava vzorků do stacionárních laboratoří v počtu 1x speciální zásahové vozidlo BIOMASTER nebo BIOSCAM, identifikační technika, odběrové soupravy, ochranné obleky OPCH-90 PO nebo OCHOM-99 INT nebo EXT, dekontaminační technika pro vlastní tým. Doba potřebná pro poskytnutí sil a prostředků 2 hodiny.
- Stacionární mikrobiologická laboratoř se základní schopností – identifikace biologických agens. Doba výjezdu mikrobiologické laboratoře jsou 4 hodiny.
- Průzkumný a mobilní biologický tým se základní schopností – rychlá identifikace BBL, odběr a přeprava vzorků do laboratoře, zabezpečení hygienicko – epidemiologického průzkumu v prostoru činnosti v počtu 1x speciální zásahové vozidlo LANDROVER 110 s přívěsem, identifikační technika ALEXETER, odběrové soupravy, ochranné obleky OPCH-90 PO nebo OPCH05 s VDP-60 PLUTO, OCHOM-99 INT nebo EXT, dekontaminační technika pro vlastní tým. Doba potřebná pro poskytnutí sil a prostředků jsou 4 hodiny.
- Letecká skupina radiačního průzkumu se základní schopností – podíl na provádění leteckého radiačního průzkumu (součinnost se SÚJB) ve složení letecký gamaspektrometr IRIS (podmíněno zabezpečením vrtulníku). Doba potřebná pro poskytnutí sil a prostředků je 12 hodiny.

- Družstvo radiačního a chemického průzkumu se základní schopností – monitorování radiační a chemické situace z hlediska výskytu současných bojových otravných látek v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje 1x průzkumné chemické vozidlo (BRDM 2 rch nebo LAND ROVER RCH). Doba potřebná pro poskytnutí sil a prostředků je 24 hodin (12 hodin pro ARMS).

Pro dekontaminaci techniky

- T-Dekontaminační odřad-technika se základní schopností – dekontaminace techniky a terénu od biologických, chemických a radiologických látek v počtu 6 odřadů. Každý odřad zahrnuje 2 x automobil chemický rozstříkovací, 1 x linka L - 82, 2x nákladní automobil T-815. Doba potřebná pro poskytnutí sil a prostředků je 24 hodin. Hotovost je zabezpečena dvěma odřady. Střídání odřadů v hotovosti je prováděno dle interního harmonogramu AČR. Současné nasazení maximálně 4 odřadů bez střídání nebo 2 odřadů se střídáním.

Pro dekontaminaci osob

- Dekontaminační odřad-osoby se základní schopností – dekontaminace osob od biologických, chemických a radiologických látek v počtu 6 odřad. Každý odřad zahrnuje 1x automobil chemický rozstříkovací, 1x velitelský automobil, 1x souprava dekontaminace osob SDO, 3 x T 815, 1 x UAZ 469 CH. Doba potřebná pro poskytnutí sil a prostředků je 24 hodin. Hotovost je zabezpečena dvěma odřady. Střídání odřadů v hotovosti je prováděno dle interního harmonogramu AČR. Současné nasazení maximálně 4 odřadů bez střídání nebo 2 odřadů se střídáním.

Zdravotnické síly a prostředky

- Specializované zařízení se základní schopností – karanténa osob s podezřením na výskyt vysoce nebezpečné nákazy. Jedná se o stacionární zařízení s 8 lůžky bez lékařského zabezpečení. Doba potřebná pro poskytnutí sil a prostředků je 72 hodin.
- Mobilní zdravotnický tým se základní schopností – posílení odborných kapacit ve stálých nemocnicích podle místa zásahu v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje 1x automobil sanitní LR 130. Výjezd je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV-GŘ HZS ČR.

- Vojská zdravotnícká vozidla se základní schopností – zdravotnícké dopravní služby v počtu do 30 sanitních vozů, kdy výjezd vozidel se stanoví po dohodě OPIS MV-GŘ HZS ČR se SOC MO.

Veterinární síly a prostředky

- Vojská veterinární zásahová skupina se základní schopností – zásah při vzniku nákaz zvířat a zoonóz, epizootologické šetření, zásah při likvidaci následků živelných katastrof a havárií, odběr, odvoz a vyšetření vzorků, imobilizace zvířat, odborná činnost spojená s dekontaminací zvířat a asanačními pracemi v počtu dvou odřadů. Každý odřad zahrnuje speciální vozidlo podle situace, speciální odběrovou techniku, soupravy na imobilizaci zvířat, dekontaminační techniku, izolační ochranné oděvy. Výjezd je stanoven maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV-GŘ HZS ČR.

Letecké síly a prostředky pro záchranné práce

- Letecká přeprava humanitární pomoci se základní schopností – přeprava záchranářských týmů, přeprava osob a materiálu v počtu 2x A-319CJ s přepravní kapacitou 100/44 VIP/ MEDEVAC, 2x PTU (Patient Transport Unit) + 4 lehátka pro lehce zraněné. Dolet 3700 km nebo 8890 km dle verze. Dále 4x C-295M s přepravní kapacitou 70 osob/45 výsadkářů/24 ležících pacientů + 4 osoby zdravotnický doprovod nebo 9,5t nákladu. Dolet 1555 km s max. užitečným zatížením/4620 km prázdný. Možná přeprava kontejnerů LD2, LD3, případně 5 standardních palet 463L (rozměr 2,23 x2,74 m). Poskytnutí uvedených sil a prostředků dle předběžného vyžádání.
- Letecká přeprava humanitární pomoci se základní schopností – zabezpečení letecké evakuace osob ze zahraničí v počtu 2x A-319CJ s přepravní kapacitou 100/44 VIP/ MEDEVAC, 2 x PTU (Patient Transport Unit) + 4 lehátka pro lehce zraněné. Dolet 3700 km nebo 8890 km dle verze. Dále 4x C-295M s přepravní kapacitou 70 osob/45 výsadkářů/24 ležících pacientů + 4 osoby zdravotnický doprovod nebo 9,5t nákladu. Dolet 1555 km s max. užitečným zatížením/4620 km prázdný. Možná přeprava kontejnerů LD2, LD3, případně 5 standardních palet 463L (rozměr 2,23 x2,74 m). Poskytnutí uvedených sil a prostředků dle předběžného vyžádání.

Síly prostředky k provádění trhacích prací

- Provádění trhacích a demoličních prací se základní schopností podpora trhacích a demoličních prací při ledových povodních a jiné potřebě v počtu 1x velitelský automobil, 1x hydraulický nakladač, rypadlo. Výjezd maximálně do 72 hodin po obdržení požadavku OPIS MV-GŘ HZS ČR.

Příloha č. 2 obsahuje metody vytváření normovaných typů jednotek požární ochrany v redukovaném, základním a rozšířeném složení a moduly civilní ochrany zaregistrované Českou republikou v databázi CECIS pro mezinárodní záchranné operace. (ÚPP IZS, 2014)

Obsahem přílohy č. 3A je Informativní seznam subjektů, se kterými byly uzavřeny dohody o plánované pomoci na vyžádání ke dni 1. 9. 2014 a přílohy č. 3B Informativní seznam vybraných subjektů, se kterými byly uzavřeny jiné dohody ke dni 1. 9. 2014. (ÚPP IZS, 2014)

Z výše uvedeného výčtu je patrné, že AČR může poskytnout pro zvládnání MU velký počet techniky a osob. Jejich nasazení, doprovod a ochranu provádí VP. Úkoly VP při nasazení sil a prostředků AČR upravuje Směrnice Náčelníka Generálního štábu a z ní vycházející Směrnice Náčelníka Vojenské policie. Vzhledem ke skutečnosti, že VP prošla v posledních letech, co se týče právní úpravy její činnosti, velkým vývojem, je cílem mé praktické části porovnat rozdíly v oprávněních vojenského policisty podle zákona číslo 124/1992 Sb., o Vojenské policii a zákona číslo 300/2013 Sb., o Vojenské policii, který je v současné době právním základem činnosti uvedené složky.

1.2 Vojenská policie

VP je zvláštní policejní sbor, který působí v AČR. Do jeho působnosti patří dohlížení na dodržování právních předpisů, zabezpečování kázně a pořádku ve vojenských objektech a mezi vojáky včetně působnosti v trestním řízení. Dále vykonává ostrahu vojenských objektů, zajišťuje osobní bezpečnost vyšších důstojníků

a dalších chráněných osob, zabezpečuje nakládání s válečnými zajatci a v případě potřeby řídí dopravu. VP byla zřízena 21. ledna 1991 k policejní ochraně Československé armády (ČSA). Zákonné vymezení činnosti VP se původně předpokládalo v připravovaném zákoně o ČSA. V polovině roku 1991 však byly práce na tomto zákoně zastaveny a bylo rozhodnuto, že bude vypracován samostatný zákon o VP, který byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod číslem 124/1992 Sb. a s účinností od 1. května 1992 stanovil postavení, působnost a hlavní úkoly VP, základní práva, povinnosti a oprávnění vojenských policistů. Do té doby se VP ČSA řídila Prozatímním organizačním řádem a Směrnicí pro výkon služby VP. (Dolejší, 2005)

V roce 2011 byla připravována rozsáhlejší novela zákona o VP. Vzhledem k rozsáhlosti navrhovaných změn se však nakonec přistoupilo k vytvoření návrhu zcela nového zákona. (Dolejší, 2016)

Aktuálně je činnost VP zákonně vymezeno zákonem č. 300/2013 Sb., o VP, ve znění pozdějších předpisů, vztahy k velitelským orgánům a vojákům jsou konkretizovány vnitřními předpisy MO. Při výkonu působnosti v trestním řízení VP postupuje podle trestního zákoníku a trestního řádu, při odhalování přestupků se řídí přestupkovým zákonem. (vp.army.cz)

V čele VP je náčelník, kterého jmenuje a odvolává ministr obrany po projednání v příslušném výboru Parlamentu. Náčelník VP je přímo podřízen ministrovi obrany. Organizační strukturu VP tvoří:

a) organizační útvary VP v přímé podřízenosti náčelníka VP, kterými jsou:

- 1) Hlavní velitelství Vojenské policie (HIVeVP),
- 2) Velitelství ochranné služby Vojenské policie (VeOSIVP),
- 3) Velitelství Vojenské policie Olomouc (VeVP Olomouc),
- 4) Velitelství Vojenské policie Tábor (VeVP Tábor);

b) jednotky VP vyslané do zahraničí k výkonu služby v mnohonárodních ozbrojených silách.

Vnitřně se VP člení na dvě základní odborné složky:

- kriminální službu a
- dopravní, pořádkovou a ochrannou službu.

Z územního hlediska ve VP působí útvary s celostátní působností, kterými jsou HlVeVP a Skupina ochrany ministra obrany a oddělení ochrany a doprovodů VeOSIVP. VeOSIVP působí na území hlavního města Prahy. Dále je VP organizována do dvou územních velitelství, a to v Táboře a Olomouci. Pohotovostní oddělení VeVP Olomouc i Tábor plní, na základě rozhodnutí náčelníka VP, úkoly i mimo vymezená území. (Organizační řád VP, 2014)

1.2.1 Velitelství Vojenské policie Tábor

VeVP Tábor působí dle Organizačního řádu VP na území obcí s rozšířenou působností Blatná, České Budějovice, Český Krumlov, Dačice, Jindřichův Hradec, Kaplice, Milevsko, Písek, Prachatice, Soběslav, Strakonice, Tábor, Trhové Sviny, Třeboň, Týn nad Vltavou, Vimperk, Vodňany, Blovice, Domažlice, Horažďovice, Horšovský Týn, Klatovy, Kralovice, Nepomuk, Nýřany, Plzeň, Přeštice, Rokycany, Stod, Stříbro, Sušice, Tachov, Benešov, Beroun, Černošice, Dobříš, Hořovice, Příbram, Sedlčany, Vlašim, Votice, Havlíčkův Brod, Humpolec, Chotěboř, Jihlava, Pacov, Pelhřimov, Světlá nad Sázavou a Telč, Třebíč, Moravské Budějovice, Náměšť nad Oslavou, Kutná Hora, Čáslav, Aš, Cheb, Karlovy Vary, Kraslice, Mariánské Lázně, Ostrov, Sokolov, Broumov, Dobruška, Dvůr Králové nad Labem, Hořice, Hradec Králové, Jaroměř, Jičín, Kostelec nad Orlicí, Náchod, Nová Paka, Nové Město nad Metují, Nový Bydžov, Rychnov nad Kněžnou, Trutnov, Vrchlabí, Česká Lípa, Frýdlant, Jablonec nad Nisou, Jilemnice, Liberec, Nový Bor, Semily, Tanvald, Turnov, Železný Brod, Hlinsko, Holice, Chrudim, Pardubice, Přelouč, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, Český Brod, Kladno, Kolín, Kralupy nad Vltavou, Lysá nad Labem, Mělník, Mladá Boleslav, Mnichovo Hradiště, Neratovice, Nymburk, Poděbrady, Rakovník, Říčany, Slaný, Bílina, Děčín, Chomutov, Kadaň, Litoměřice, Litvínov, Louny, Lovosice, Most, Podbořany, Roudnice nad Labem, Rumburk, Teplice, Ústí nad Labem, Varnsdorf a Žatec.

VeVP Tábor je organizačním útvarům VP pro řízení a výkon policejní ochrany v rozsahu vymezeném zákonem o VP. Zejména zajišťuje policejní ochranu určených vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž přísluší hospodařit MO. Dohlíží nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil a řídí provoz vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích a ve vojenských objektech (prostorech), vykonává kontrolní činnost v rozsahu úkolů VP a své působnosti. Informuje příslušné velitelské orgány ozbrojených sil o bezpečnostní situaci u útvarů v jejich podřízenosti a doporučuje jim potřebná opatření. Plní úkoly pro zabezpečení bojové a mobilizační pohotovosti a uvádění útvaru do bojové připravenosti. Velení tvoří velitel a jeho zástupce, dále osobní štáb a ekonomická skupina. Policejní výkon v oblasti dopravní a pořádkové služby vykonávají 1. a 2. Oddělení dopravní a pořádkové služby VeVP Tábor. Jejich činnost koordinuje Oddělení koordinace policejního výkonu. (Organizační řád VP, 2014)

Při řešení MU a KS plní VP tyto úkoly:

- zabezpečení vlastních úkolů VP - část sil VP bude nasazena k posílení jednotlivých útvarů VP při plnění úkolů policejní ochrany, na základě konkrétní vzniklé situace;
- ve prospěch určených útvarů AČR - část sil bude připravena plnit úkoly ve prospěch nasazených sil a prostředků (SaP) AČR v rámci řešení dané MU nebo KS. Při plnění úkolů ve prospěch určených útvarů AČR jsou hlavními úkoly VP:
  - provést doprovody dekontaminačních odřadů a úkolových uskupení z míst stálé dislokace do jednotlivých míst jejich nasazení.

O nasazení SaP VP rozhoduje Náčelník VP (Směrnice NVP, 2014).

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, může o nasazení SaP rozhodnout velitel VeVP, u kterého bylo nasazení SaP vyžádáno. O svém rozhodnutí, včetně počtů nasazených SaP VP neprodleně informuje NVP (v mimopracovní době i náčelníka skupiny velení a řízení VP - N SkVŘVP). (Organizační řád VP, 2014)

K významným rizikům v Jčk patří jaderná elektrárna Temelín. Přes veškerý důraz na bezpečnost provozu energetických zařízení, je minulost provázena řadou nehod, z nichž se některé nesmazatelně zapsaly do mysli široké veřejnosti. Protože následky případných nehod na jaderných elektrárnách mají vždy závažné celospolečenské

dopady, zapojuje se do jejich zvládnání i VP. Ve Směrnici náčelníka VP k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci IZS je této problematice věnována celá osmá kapitola.

Pro případ vzniku mimořádné události 2. a 3. stupně – radiační havárie na jaderných elektrárnách (dále jen „JE“) Temelín a Dukovany vyčleňují součásti AČR a VP část svých SaP k plnění následujících úkolů:

- provedení dekontaminace osob, techniky a hospodářských zvířat;
- podílí se na realizaci dalších opatření, zejména na:
  - evakuaci osob z ohroženého prostoru,
  - zabezpečení náhradního ubytování,
  - likvidaci uhynulého a utraceného hospodářského zvířectva,
  - ženižních pracích a dalších úkolech,
  - posílení pořádkové služby PČR.

Dekontaminaci osob, techniky a podle potřeby i hospodářských zvířat provádějí záchranné odřady 151. žpr Bechyně, 153. žpr. Olomouc, 311. prrchbo Liberec, 312. prrchbo Liberec, 44. Impr Jindřichův Hradec a 74. Imopr Bučovice.

Při řešení mimořádných událostí na JE plní VP následující úkoly:

- provádí doprovody sil a prostředků 151. žpr Bechyně, 153. žpr. Olomouc, 311. prrchbo Liberec, 312. prrchbo Liberec, 44. Imopr Jindřichův Hradec a 74. Imopr Bučovice z míst stálé dislokace do jednotlivých dekontaminačních míst;
- zabezpečuje, v součinnosti s PČR, policejní ochranu osob, vojenské techniky a materiálu a dohlíží na dodržování pořádku a kázně v prostorech dekontaminačních míst;
- zajišťuje, dle kapacitních možností a charakteru vzniklé situace, doprovody kolon vojenské techniky přepravující osoby určené k plnění úkolů PČR;
- na vyžádání plní další úkoly policejní ochrany dle technických a kapacitních možností s ohledem na závažnost situace. (Směrnice NVP, 2014)

Vnější havarijním plánem JE Temelín jsou dle tabulky 2 určena dekontaminační místa. Tam budou na základě rozhodnutí Společného operačního centra MO (SOC MO) dopraveny a rozvinuty dekontaminační odřady techniky a osob a zahájena činnost VP.

Tabulka 2 - Dekontaminační místa pro JE Temelín

Dekontaminační místo	Doba pohotovosti
Hlavní místo: Letiště Bechyně – posádka Bechyně Záložní místo: nezřizovat	DM – 1 11 hodin
Hlavní místo: komunikace výjezd z obce Dolní Bukovsko směr obec Sviny Záložní místo: komunikace Bzí – Sobětice	DM – 2 11 hodin
Hlavní místo: Munický rybník (z. Hluboká n/Vlt. Hráz rybníka) Záložní místo: hráze rybníka Naděje u obce Bavorovice	DM – 3 12 hodin
Hlavní místo: na pravé straně komunikace Protivín – Skály) Záložní místo: Tálínský rybník (4 km s. Protivín vlevo od komunikace před Tálínem na hrázi Tálínského rybníka)	DM – 4 12 hodin
Hlavní místo: Borovanský rybník (v prostoru komunikace Svatkovice – Borovany) Záložní místo: Rybník Pilný (j. Bernartice)	DM – 5 11 hodin

Zdroj: Směrnici náčelníka VP k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci IZS

2 Výzkumné otázky a metodika výzkumu

2.1 Výzkumné otázky

Na základě vytýčených cílů v úvodu diplomové práce byly stanoveny dvě výzkumné otázky:

- 1. Jakým způsobem se změnila oprávnění Vojenského policisty při plnění úkolů v době mimořádných událostí v souvislosti s přijetím nového zákona číslo 300/2013 Sb., o Vojenské policii v porovnání se zákonem číslo 124/1992 Sb., o Vojenské policii?*
- 2. Pronikly a byly tyto změny zapracovány do předepsané dokumentace?*

Z výše uvedených otázek bude získán přehled o změně, posunu v pravomocech příslušníků VP při řešení MU a zapracování těchto změn do příslušné dokumentace.

2.2 Metodika výzkumu

Informace pro zpracování diplomové práce vycházejí ze studia zákonů, neутajovaných interních normativních aktů, odborných materiálů, konzultací a osobních znalostí. Pro výzkumnou část diplomové práce budou použity metody: sběr a třídění dat, studium, analýza a komparační analýza legislativních, právních a normativních dokumentů souvisejících s činností VP a řešením MU.

Analýza, hlavní metoda mé diplomové práce (z řec. ana-lyó – rozvazovat, rozebírat) je proces reálného nebo myšlenkového rozkladu zkoumaného objektu (jevu, situace). V případě mé práce budu rozebírat legislativní, právní a normativní dokumenty mající vztah k činnosti VP a řešení MU.

Pro nalezení změn mezi zákonem č. 300/2013 Sb. a zákonem č. 124/1992 Sb. bude využita komparační analýza.

Při návrhu možností zpracování úkolů VP do dokumentace IZS bude užitá metoda syntézy a analogie.

Při analýze jde o rozbor vlastností, vztahů, faktů postupující od celku k částem. Analýza předpokládá, že v každém jevu je určitý systém (množina prvků, mezi nimiž jsou vztahy a které tvoří daný celek) a platí v něm ustálené zákonitosti fungování systému. Proto analýza umožňuje odhalovat různé vlastnosti jevů a procesů. Analýza umožňuje oddělit podstatné od nepodstatného, odlišit trvalé vztahy od nahodilých.

Analýza má nepostradatelnou roli v rámci poznávání podstaty jevů a pro stanovení taktiky vědeckovýzkumné činnosti. Analýza patří, spolu se syntézou, mezi základní a nejpoužívanější vědecké metody. (Lorenc, 2007-2013)

Syntéza (z řec. syn-thesis, skládání) je myšlenkové spojení poznatků získaných analytickými metodami v celek. Syntéza je základem pro pochopení vzájemné souvislosti jevů. Syntéza je sumarizací poznatků vedoucí k získání nových poznatků, vztahů a zákonitostí ve kvalitativně vyšší úrovni – vede k objasňování nových nebo dříve nedefinovaných vztahů a zákonitostí. (Lorenc, 2007-2013)

Metoda analogie (z řec. ana logon – podoba, srovnání) vychází z metody komparace a používá se při případovém usuzování, kdy místo obecných pravidel vycházíme ze souboru typových, dříve (jak úspěšně, tak i neúspěšně) řešených případů. Jde o odvození závěrů na základě podobnosti s jiným systémem či situací. (Lorenc, 2007-2013)

3 Výsledky

V první části jsem analyzovala a porovnávala zákony upravující činnost VP z let 1992 a 2013. Postupovala jsem po jednotlivých paragrafech, v případě nesouladu mezi zákony, které bylo způsobeno zejména rozšířením zákona z roku 2013, jsem postupovala podle hlav a částí upravující stejné nebo obdobné oblasti činnosti VP.

V druhé části jsem se zabývala analýzou dokumentace IZS JČK, kde jsem zkoumala proniknutí změn, které přinesl zákon č. 300/2013 o VP.

3.1 Analýza a srovnání zákonů číslo 124/1992 Sb., o VP a číslo 300/2013 Sb., o VP ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 124/1992 Sb., o VP byl ve své době moderní právní normou a dlouho a dobře sloužil k zabezpečení policejní ochrany ozbrojených sil. Přes novely, kterými prošel, již nevyhovoval policejní praxi a v roce 2013 byl nahrazen zákonem novým, který některá praxí osvědčená ustanovení přejal. Nová právní úprava reagovala na změny, ke kterým došlo v ozbrojených silách a které vedly ke změnám v obsahu některých úkolů VP a prostředků sloužících k výkonu policejních činností.

3.1.1 Hlava I – Postavení Vojenské policie

§ 1

Zákon číslo 300/2013 Sb., o VP (v dalším textu zákon 2) rozšířil v porovnání se zákonem číslo 124/1992 Sb., o Vojenské policii (v dalším textu zákon 1) rozsah policejní ochrany vykonávaný VP na policejní ochranu ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit

ministerstvo, o policejní ochranu MO. Byla odstraněna věta: Vojenským policistou může být pouze voják z povolání a přibyla věta: Vojenská policie je součástí MO.

3.1.2 Hlava II – Působnost Vojenské policie

§ 2

Od uvedeného paragrafu se oba zákony začínají velmi podstatně lišit. Paragraf 2 se věnuje působnosti VP. Z důvodu absence definice místní působnosti v zákoně 1, došlo k nesouladu v obsahové stránce číselně stejných paragrafů porovnávaných zákonů. Aby bylo možné provedení srovnání paragrafů upravujících stejné oblasti, budu na tomto místě analyzovat pouze paragraf 2 zákona 2. Uvedený paragraf se zabývá místní působností a je v něm uvedeno: „Vojenská policie působí na území České republiky a při plnění úkolů policejní ochrany ozbrojených sil na území jiných států, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak“. (zákon č. 300/2013 Sb.)

Vzhledem k tomu, že zákon 1 místní působnost nedefinuje, není srovnání zákonů možné.

§§ 2 x 3

Oba uvedené paragrafy řeší osobní působnost VP. V otázce osobní působnosti se projevovaly nedostatky z pohledu souladu věcné působnosti a rozsahu osobní působnosti. Věcná působnost konkretizovaná zákonem zejména uloženými úkoly byla v některých ustanoveních nedostatečně vymezena a někdy vedla k chybným závěrům, co se působnosti a úkolů VP týká. (Důvodová zpráva, 2012)

Jako základní objekt je v obou zákonech uveden voják v činné službě. Oběma zákony prostupuje místní podmínka osobní působnosti, kterou je vojenský objekt a prostor, dále se zákony liší. V zákoně 1 je upřesněn probíhající vojenskou akcí, v zákoně 2, plněním úkolů ozbrojených sil, konáním vojenského cvičení nebo zajišťováním bezpečnosti chráněné osoby. Zákon 1 se dále vztahuje na osoby, které páchají trestnou činnost či přestupky spolu s vojáky nebo proti vojenským objektům,

vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž hospodaří Ministerstvo obrany. (zákon č.124/1992 Sb.) Zákon 2 změnil průběhový stav, páchají trestnou činnost, na případy, kdy jsou osoby podezřelé z trestné činnosti nebo ji již v minulosti dokonalý.

Ozbrojené síly ČR se skládají z AČR, Vojenské kanceláře prezidenta republiky a Hradní stráže. Z tohoto je patrné, že při činnostech, které AČR vykonává ve prospěch řešení MU podle zákona číslo 219/1999 Sb., o ozbrojených silách je naplněna podmínka osobní působnosti VP.

§§ 3 x 4

Uvedené paragrafy se věnují úkolům, které plní VP. Zákon 2 vymezuje úkoly podle potřeb policejního výkonu, přičemž postupuje podle jejich důležitosti. Některé úkoly vymezuje obecněji, jiné jsou více konkrétní. Pro jednodušší orientaci v porovnávaných úkolech uvádím úkoly ze zákona 2 a 1 upravující stejné oblasti pod sebou, přičemž na prvním místě je uveden úkol ze zákona č. 300/2013 Sb., označen je číslem 2. V případě, že je úkol vymezen v obou zákonech stejně, používám mezi nimi matematický symbol rovná se a text vypisuji pouze jednou.

2 a) = 1 c) odhaluje trestné činy a zjišťuje jejich pachatele a činí opatření k předcházení trestné činnosti,

2 b) působí v řízení o trestných činech jako policejní orgán a šetří přestupky,

1 d) působí v řízení o trestných činech jako policejní orgán, šetří přestupky vojáků,

2 c) pátrá po hledaných nebo pohřešovaných vojácích a po ztraceném nebo odcizeném vojenském materiálu nebo po dalších věcech v majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo, zpravidla ve spolupráci s Policií České republiky,

- 1 e) pátrá po vojácích a po vojenském materiálu nebo po dalších věcech v majetku státu, s nímž hospodaří Ministerstvo obrany,*
- 2 d) = 1 f) podílí se na ochraně vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo,
- 2 e) dohlíží na zabezpečování kázně v chráněných objektech a na dodržování kázně vojáky na veřejnosti,
- 1 a) podílí se na zabezpečování kázně a pořádku ve vojenských objektech,*
1 b) podílí se na zabezpečování kázně a pořádku vojáky na veřejnosti,
- f) zajišťuje ochranu vojenských objektů určených ministrem obrany a dohlíží na zajišťování režimu vstupu a vjezdu do vojenských objektů,
- 2 g) = 1 h) dohlíží nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech,
- 2 h) řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích,
- 1 i) řídí provoz vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích,*
- 2 i) vykonává dohled nad výcvikem a zdokonalováním odborné způsobilosti řidičů vozidel ozbrojených sil a provádí zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o řidičská oprávnění,
- 1 j) vykonává dohled nad výcvikem a zdokonalováním odborné způsobilosti řidičů vozidel ozbrojených sil,*
- 2 j) schvaluje technickou způsobilost vojenských vozidel,
- 1 k) vede evidenci vozidel ozbrojených sil a schvaluje technickou způsobilost vojenských vozidel,*

- 2 k) zajišťuje ochranu a doprovod ministra obrany a jím určených osob (dále jen „chráněná osoba“),
- 2 l) podílí se na zajišťování ochrany oficiálních delegací České republiky a občanů České republiky v místech nasazení ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky,
- 2 m) zajišťuje ochranu vyčleněných vojenských dopravních letadel pro přepravu ústavních činitelů a ostatních osob využívajících přepravy vojenskými dopravními letadly a vojenských objektů určených pro odbavení a prostor určených ke vzletu a přistání vojenských dopravních letadel,
  - 1 m) zajišťuje ochranu a doprovod určených osob, ochranu vyčleněných vojenských dopravních letadel pro přepravu ústavních činitelů a vojenských objektů určených pro odbavení přepravovaných ústavních činitelů a určených osob (dále jen "chráněné osoby").*
- 2 n) zajišťuje na vyžádání bezpečnostním doprovodem ochranu vojenské letecké dopravy a přepravy,
- 2 o) vede evidence a statistiky potřebné k plnění svých úkolů, zejména evidenci vozidel ozbrojených sil a evidenci případů Vojenské policie.
  - 1 l) vede evidenci a statistiky potřebné k plnění svých úkolů,*

V oblasti činnosti dopravní a ochranné služby došlo k zpřesnění úkolů, které tak odpovídají efektivitě policejního výkonu a změnám, k nimž došlo v právním řádu. VP se podle zákona 2 již nepodílí na zabezpečování kázně a pořádku ve vojenských objektech a na zabezpečování kázně a pořádku vojáky na veřejnosti, ale na tuto oblast dohlíží. Činnost VP je zaměřena na kontrolu, VP není spolutvůrcem kázně a pořádku, ale jeho samostatným garantem.

V obou zákonech jsou vyjmenovány úkoly VP týkající se odhalování trestných činů, zjišťování jejich pachatelů a předcházení trestné činnosti. Dále také působení v řízení o trestných činech v postavení policejního orgánu. V těchto úkolech se zákony neliší.

Velkou změnou je právní úprava šetření přestupků. Zákon 1 ukládá VP šetření přestupků pouze vojáků, v zákoně 2 již podmínka omezeného objektu odpadla a VP dostala za úkol šetřit přestupky. Při plnění tohoto úkolu je VP omezena působností VP, která je dána tímto zákonem.

Další změna vyplynula z potřeby VP zajistit bezpečný průběh doprovodů vojenské techniky po pozemních komunikacích. VP je po účinnosti zákona 2 oprávněna řídit provoz vozidel při pohybu vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích. Omezený objekt zákona 1, vozidla ozbrojených sil, byl nahrazen objektem obecným, v podobě vozidel.

Zákon 2 uvádí nový úkol spočívající v ochraně osoby ministra obrany.

V tomto ustanovení se poprvé objevuje pojem chráněný objekt. Abychom mohli správně pracovat i s ostatními ustanoveními tohoto zákona, potřebujeme si tento pojem správně definovat. Vojenské objekty jsou objekty důležité pro obranu státu, které slouží Armádě České republiky (dále jen "armáda") a Hradní stráž k zabezpečení výcviku, ubytování vojáků, uskladnění, uložení, ošetřování a opravám vojenského materiálu nebo slouží k zabezpečení jejich úkolů; vlastnická práva k nim vykonává jménem státu Ministerstvo obrany. (zákon č. 219/1999 Sb.)

§ 5 zákona 2

Vojenským policistou se může stát

a) voják z povolání (VZP) zařazený ve Vojenské policii, nebo

b) voják v záloze povoláný k výkonu vojenské činné služby k Vojenské policii.

(zákon č. 300/2013 Sb.)

V zákoně 2 je rozšířen okruh subjektů práva, tedy osob, které jsou oprávněné právo aplikovat. (autor neznámý, 2005) Vojenským policistou se podle zákona 2 rozumí jak VZP zařazený ve VP, ale i voják v záloze povoláný k výkonu vojenské činné služby k VP. Toto rozšíření je důsledkem vývoje u AČR, kdy stoupá význam aktivních záloh na plnění úkolů AČR. Při srovnání se zákonem 1 vidíme, že v zákoně 1 není samostatný

paragraf pro určení subjektů práva, pouze Úvodní ustanovení zákona 1 říká: „Vojenským policistou může být pouze voják z povolání.“

3.1.3 Hlava III – Organizace a řízení Vojenské policie

Přestože jsou srovnávané zákony členěny odlišně, je věcný obsah výše uvedených paragrafů stejný v obou zákonech. Oba zákony uvádějí

- V čele VP stojí náčelník VP, kterého jmenuje a odvolává ministr obrany po projednání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu. Náčelník VP je přímo podřízen ministru obrany.

- Organizační strukturu VP stanoví ministr obrany po projednání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu.

V zákoně 2 přibyl odstavec

- Náčelník VP odborně řídí a kontroluje VP. (zákon 300/2013 Sb.)

3.1.4 Hlava IV – Povinnosti a oprávnění VP a vojenského policisty

Zákon 2 je nová, moderní právní norma, která reaguje na změnu ve společnosti, na změnu ostatních právních norem a akceptuje Evropské předpisy, která přispěla k odstranění nedostatků a nejasností ve výkladu zákonných ustanovení a tím ke zlepšení podmínek policejní ochrany ozbrojených sil a chápání její potřeby ze strany vojenské i civilní veřejnosti.

Díl 1 - Povinnosti a oprávnění VP

K oprávněním VP dle zákona 2 – díl 1 patří:

Oprávnění k držení a používání nebezpečných látek a věcí (§ 8)

Tento paragraf stanoví za jakých podmínek a k jakému účelu může VP nebezpečné látky a věci používat, co se pro účely zákona o VP rozumí nebezpečnou látkou a věcí, jakou dokumentaci musí VP vést, aby zabránila jejich neoprávněnému použití, zneužití nebo ztrátě. Jde o nově vymezené oprávnění VP při nakládání s uvedenými látkami a věcmi. Zejména se jedná o zbraně, střelivo, výbušniny a bezpečnostní materiál.

Oprávnění při dohledu nad bezpečností provozu vozidel (§ 9)

Nové, speciální ustanovení v návaznosti na novou úpravu obecných ustanovení zákona o silničním provozu odstraňuje nejednoznačně specifikovaná oprávnění vojenského policisty při provádění dohledu nad provozem vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích a nad provozem ostatních dopravních prostředků ve vojenských objektech. Původní nejednoznačnost oprávnění VP měla za následek právní nejistotu zejména řidičů „civilních“ vozidel v chráněných objektech při páchání přestupků. Současná úprava definuje oprávnění VP při provádění dohledu nad bezpečností provozu vozidel s tím, že definuje konkrétní oprávnění vůči vozidlům ozbrojených sil a jejich řidičům a v chráněných objektech vůči všem vozidlům a jejich řidičům. K tomu využívá současně další oprávnění vojenského policisty podle zákona o silničním provozu. Pro potřeby práci uvádím oprávnění vojenských policistů směřující vůči civilním osobám.

V chráněných objektech VP vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu tím, že

- a) kontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích i mimo ně,
- b) objasňuje dopravní nehody a jiné události,
- c) vydává písemné stanovisko k úpravě provozu na veřejně nepřístupné účelové komunikaci.

Při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu v chráněných objektech je vojenský policista oprávněn

- a) vyzvat řidiče vozidla k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla,
- b) vyzvat řidiče vozidla k podrobení vozidla nebo jízdní soupravy kontrole technického stavu,
- c) měřit rychlost vozidel,
- d) rozhodnout o odstranění vozidla na náklady provozovatele vozidla, je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci nebo i mimo ni, nebo je důvodná obava ohrožení bezpečnosti chráněného objektu, anebo je místní úpravou provozu v předmětném místě provoz vozidel omezen nebo zakázán,
- e) zabránit řidiči v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla za podmínek stanovených zákonem o silničním provozu. (zákon č. 300/2013 Sb.)

Díl 2 – Práce s informacemi (§§10-20)

Ustanovení paragrafů zařazených do tohoto dílu zákona o VP obsahuje obecné zmocnění VP k práci s informacemi potřebnými k plnění jejich úkolů (§ 10), oprávnění VP k pořizování záznamů, včetně záznamů z automatických technických systémů (§ 11), oprávnění požadovat informace z informačních systémů (§ 12), oprávnění zpracovávat citlivé údaje (§ 13), v § 14 stanoví podmínky, za kterých VP zpracovává osobní údaje při plnění svých úkolů při předcházení a odhalování trestné činnosti, oprávnění VP zpracovávat osobní údaje při pátrání po vojácích (§15), § 16 stanoví pravidla zveřejňování osobních údajů, stanoví povinnost prověřovat potřebnost zpracování osobních údajů a podmínky likvidace osobních údajů (§ 17), § 18 obsahuje podmínky informování subjektu údajů o zpracování jeho osobních údajů dále podmínky týkající se opravy nebo likvidace nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů, podrobnou úpravu podmínek, za kterých lze osobní údaje předávat (§ 19) a zpracování osobních údajů předávaných v rámci Evropské unie (§ 20).

V oblasti zpracování osobních údajů je respektována právní úprava založená zákonem č. 101/ 2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Současně jsou stanoveny některé odlišnosti

ve zveřejňování a předávání osobních údajů a v informování subjektu osobních údajů s ohledem na potřeby procesu předcházení a odhalování trestné činnosti. Výjimky z obecné úpravy vycházejí rovněž z implementace Rámcového rozhodnutí Rady EU č. 2008/977/SVV „o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech“. (Důvodová zpráva, 2012)

Díl 2 – Práce s informacemi byl svým věcným obsahem rovněž součástí zákona 1. Rozdílným členěním obou zákonů, byl tento díl umístěn na konci právní normy zákona 1. Právní ustanovení dílu 2 zákona 2 byla upravena tak, aby odpovídala právnímu řádu ČR i Mezinárodním smlouvám, kterými je ČR vázána.

Díl 3 - Povinnosti vojenského policisty

Pokud postupujeme logicky dále k následujícím paragrafům zákona 2, dostáváme se k Dílu 3, který nese název „Povinnosti vojenského policisty“. Obdobnou část „Povinnosti vojenského policisty“ obsahuje také zákon 1. Některá ustanovení zákon 2 přebírá ze zákona 1, protože se osvědčila v praxi, například jde o prokazování příslušnosti k VP (§ 24), jiná upravuje a zpřesňuje. Zejména výslovně uvádí povinnost poučit osoby o důvodech provedení úkonu, dále k poučení o právech jsou postiženým osobám sdělovány také jejich povinnosti. V závěru ustanovení byla přidána časová mez, kdy je osobu nutno nejpozději poučit, a to, jakmile to okolnosti dovolí. Zákon 1 obsahoval pouze fádňní odkaz, kdy se osoba za uvedených podmínek poučí dodatečně.

§ 22

Vojenský policista měl podle zákona 1 povinnost, provést za podmínek, které jsou pro oba zákony stejné, pouze služební zákrok, popřípadě vyrozumět nejbližší útvar VP nebo nejbližší útvar policejního sboru, je-li páčán trestný čin nebo přestupek, kterým je bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek.

V textu zákonů se objevují dva rozdílné výrazy, služební zákrok v zákoně 1 a služební úkon v zákoně 2. Podmínka bezprostředního ohrožení základních statků byla

v nové právní úpravě vypuštěna a povinnost provést úkon již není nijak omezena. Služebním zákrokem se rozumí činnost, směřující vůči protiprávně jednající osobě (proti pachateli trestného činu nebo přestupku) nebo činnost, při které vojenský policista použije oprávnění daná právními předpisy k odvrácení nebezpečí nebo k překonání protiprávního jednání, které ohrožuje bezpečnost, veřejný pořádek, vojenskou kázeň nebo život anebo zdraví osob anebo majetek. Služebním úkonem se rozumí činnost, směřující k naplnění zákonem stanovených úkolů VP (např. zjišťování totožnosti, stop, zajišťování důkazů apod.) (NVP, 2014)

Oba zákony vymezují ve svých ustanoveních výjimky, kdy vojenský policista není povinen provést služební zákrok nebo úkon.

Vojenský policista není povinen provést služební zákrok podle zákona 1, pokud k jeho provedení nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen, z důvodu důležitého zájmu služby, jestliže provádí nebo zajišťuje pronásledování pachatele, ochranu důležitého vojenského materiálu nebo objektu, vykonává činnost pod jednotným velením nebo plní úkoly, jejichž nedokončení by mělo vážnější důsledky než neprovedení služebního zákroku. Vojenský policista byl povinen, jakmile to okolnosti dovolily vyrozumět příslušný útvar VP nebo nejbližší útvar PČR.

Zákon 2 převzal podmínky, za kterých vojenský policista nemusí konat. Zákon 1 hovořil o služebních zákrocích, zákon 2 hovoří o služebních úkonech.

Prokázání příslušnosti k VP (§§ 9x24)

Oba dva zákony upravují povinnost vojenského policisty prokázat svoji příslušnost k VP. Zákon 2 převzal ustanovení zákona 1, vypadla věta o označení dopravních prostředků, kterou řeší vyhláška MO č. 301/2016 Sb., navíc přibyl odstavec umožňující nošení civilního oděvu určeným vojenským policistům.

Povinnost mlčenlivosti (§§ 10x25)

Zákon 2 převzal základní myšlenku upravující povinnost mlčenlivosti, kdy skutečnosti, se kterými se vojenský policista seznámil při plnění svých úkolů, mají zůstat utajeny před nepovolanými osobami a dále ji rozvinul a prodloužil její trvání i na dobu po skončení služebního zařazení u VP. Zprostit této povinnosti může na rozdíl od zákona 1 kromě ministra obrany, také ministrem obrany pověřená osoba.

Díl 4 - Oprávnění vojenského policisty

Oprávnění požadovat vysvětlení (§§ 11x26)

Oprávnění požadovat podání vysvětlení patří k základním oprávněním umožňujícím VP získávat informace. Je nezbytné a používá se především při šetření přestupků a při získávání poznatků o trestné činnosti.

Zákon 1 upravoval pouze oprávnění požadovat podání vysvětlení od vojáka, který mohl poskytnout informace k trestnému činu, přestupku, hledaným a pohřešovaným osobám a věcech. Upravoval podmínky předvolání, předvedení a podmínky zákonného odmítnutí u vojáka. Od osob uvedených v § 2 písm. b) bylo možno požadovat podání vysvětlení za obdobných podmínek jako u vojáků s výjimkou případů, kdy osoba výzvě nevyhověla. V tomto případě byl vojenský policista oprávněn tuto osobu předvést na nejbližší útvar policejního sboru nebo osobu propustit.

Praxe ukázala, že je potřebné oprávnění VP v této oblasti upravit a rozšířit. Zákon 2 umožňuje požadovat vysvětlení i od jakékoliv osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele. Rozšiřuje tak okruh povinných osob, který byl zákonem 1 omezen na vojáky a osoby uvedené v § 2 písm. b) zákona 1. Dále stanoví, že každá osoba je povinna požadavku nebo výzvě vyhovět.

Do nabytí právní účinnosti zákona 2 využívala VP při plnění úkolů oprávnění požadovat podání vysvětlení od dalších osob, ale tento institut nebyl nikde v zákoně

jasně zakotven. Tato skutečnost ve většině případů znamenala odmítnutí podání potřebných vysvětlení od dalších osob a to bez jakýchkoliv dalších následků pro osobu vyzvanou k podání vysvětlení nebo možných následných opatření ze strany vojenských policistů tyto informace získat. Postup VP byl v těchto případech omezen na sepsání žádosti o provedení úkonů, tzn. např. předvolání, předvedení, sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení adresovanou k PČR.

Do zákona 2 je nově zavedena náhrada nutných výdajů a náhrada ušlého zisku pro osobu, která se dostavila na výzvu podle odst. 1. Tyto náhrady se neposkytují vojákovi a dále osobě, která se dostavila jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání.

Ostatní ustanovení týkající se institutu podávání vysvětlení zůstávají ve srovnání se zákonem 1 nezměněná kromě rozšíření osob, u kterých je možnost odmítnout podat vysvětlení o partnerovi na základě zákona č. 115/2006 Sb.

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti (§§ 12x27, 28)

Smyslem prokazování totožnosti je předcházení trestné činnosti, to znamená, že má mj. preventivní charakter.

Podle zákona 1 znamenalo prokázání totožnosti zjištění jména, příjmení, data narození a trvalého, popř. přechodného pobytu a u vojáka též prokázání příslušnosti k VÚ. Vojenský policista byl oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti každého vojáka a osoby uvedené v § 2 písm. b), ti byli povinni výzvě vyhovět. Dále zákon upravoval oprávnění vojenského policisty pro případy, kdy voják nebo osoba uvedená v § 2 písm. b) odmítla nebo nemohla svou totožnost prokázat. V případě osob uvedených v § 2 písm. b) byl vojenský policista oprávněn je předvést na nejbližší útvar policejního sboru. U vojáků byly pravomoci obsáhlejší.

Zákon 2 přenáší zkušenosti z policejní praxe do právní úpravy, současná právní úprava prokázání totožnosti je podrobnější, umožňuje ztotožnit všechny osoby, které mohou jakýmkoliv způsobem přispět k plnění úkolů VP. Odpadlo zde omezení prostorem nebo účastí této osoby na páchaní trestné činnosti. Zákon 2 vyjmenovává

osoby, u nichž je možno požadovat prokázání totožnosti v odstavci 2, jedná se o osobu, podezřelou ze spáchání trestného činu nebo správního deliktu; od níž je požadováno vysvětlení; odpovídající popisu hledaného nebo pohřešovaného vojáka; zdržující se v blízkosti místa, kde došlo ke spáchání trestného činu nebo správního deliktu; při plnění jiného úkonu, je-li to nezbytné k zajištění bezpečnosti chráněné osoby nebo majetku anebo pro předcházení trestné činnosti.

Odstavec 3 se podrobně věnuje oprávněním VP požadovat prokázání totožnosti od osob, které se zdržují v bezprostřední blízkosti chráněného objektu. Jedná se o nově zařazené ustanovení, které má preventivní charakter a umožňuje získávat a udržovat přehled o bezpečnostní situaci chráněných osob a objektů.

K možnosti předvést osoby k prokázání totožnosti se kromě osob uvedených v § 3 přidávají osoby uvedené v § 26 odst. 1 a § 27 odst. 3 zákona o VP. Toto rozšíření navazuje na ustanovení o podání vysvětlení. Vojenský policista předvádí osoby na pracoviště VP. Ustanovení zákona 1 o předvedení ostatních osob než vojáků na nejbližší útvar policejního sboru bylo zrušeno.

Zajištění (§§ 13x29)

Zajištění znamená omezení osobní svobody, zpravidla na několik hodin, nejdéle na 24 hodin, kdy je možné umístit zajištěnou osobu do cely. Důvody zajištění jsou taxativně vyjmenovány v platné právní úpravě. Těmito důvody jsou: jednání bezprostředně ohrožující svůj život nebo život anebo zdraví jiných osob nebo majetek a neupuštění od takového jednání i po výzvě VP; kladení odporu při předvedení nebo pokus o útěk; přistižení při přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude osoba v protiprávním jednání pokračovat, nebo mařit řádné šetření věci; u vojáků neoprávněné zdržování mimo útvar nebo místo výkonu služby. Zákon 2 přinesl zásadní změnu v tom, že VP již není omezena v zajištěné osobě pouze na vojáka, ale okruh osob, na které se toto oprávnění VP rozšířilo je upraven v § 3 zákona 2. Toto rozšíření vychází z potřeb praxe a umožňuje zefektivnit plnění úkolů policejní ochrany vojenských objektů, vojenských újezdů, v prostorech cvičení armád

cizích států na území ČR a v průběhu plnění policejních úkolů v místech jiných vojenských akcí.

Připoutání (§§ 15x30)

V zákoně 1 nese §15 název „*Oprávnění k použití jiných prostředků proti vojákům chovajícím se násilně*“. Již z názvu tohoto ustanovení je patrné, že oprávnění VP směřovalo pouze vůči vojákům. Platná právní úprava rozšířila okruh těchto osob i na osoby uvedené v § 3 zákona 2. Připoutání může být vojenským policistou použito k vlastní ochraně před napadením, k ochraně zdraví a života jiných osob, k ochraně majetku, jako následek agresivního nebo násilného jednání osoby, proti které je toto oprávnění VP použito.

Vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby (§§ 16x31)

Zákon 1 dává vojenskému policistovi oprávnění přesvědčit se, zda předváděná nebo zajištěná osoba nemá u sebe zbraň, kterou by mohla ohrozit svůj život nebo zdraví anebo život nebo zdraví jiné osoby, a odebrat ji. Při propuštění této osoby je vojenský policista povinen ji odebranou zbraň vrátit proti podpisu, jestliže tomu nebrání zákonné podmínky.

Platná právní úprava přejímá ustanovení zákona 1, do kterého dále doplňuje možnost osobu vyzvat k dobrovolnému vydání zbraně a oprávnění vojenského policisty provést prohlídku osoby s cílem přesvědčit se, zda u sebe nemá zbraň a tu potom dále odebrat pokud má být omezena její osobní svoboda nebo proti které směřuje úkon a hrozí nebezpečí, že bude klást odpor, nebo se jedná o případy podle § 34 odst. 2 (Bezpečnost chráněného objektu).

Policejní cely (§§ 14x32)

Přechod k profesionální službě, vedly ke snížením počtů příslušníků ozbrojených sil, redukci počtu vojenských posádek a zrušení posádkových vojenských věznic. Na základě těchto změn, bylo ustanovení zákona 1 celé zrušeno a nahrazeno novým. Oprávnění VP umístit zajištěné nebo zadržené osoby uvedené v § 3 zákona 2 do policejních cel zřízených pro tento účel u útvaru PČR je jedním z nových ustanovení, které tvoří uzavřený kruh oprávnění, navazujících jedno na druhé a vycházející z praxe a potřeb VP.

Zákaz vstupu na určená místa (§§ 19x33)

Zákon 1 stanoví: „Jestliže to vyžaduje účinné zabezpečení plnění úkolů podle tohoto zákona, je vojenský policista oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval“. (zákon č. 124/1992 Sb.)

Platná právní úprava rozšiřuje využití tohoto oprávnění nejenom na plnění úkolů podle tohoto zákona, ale také na případy, kdy hrozí závažné ohrožení života nebo zdraví, které může v běžném životě nastat z různých příčin. Například v podobě úniku jedovatého plynu nebo jiné nebezpečné chemické látky, v podobě zásahu proti nebezpečným ozbrojeným pachatelům a je nutné přikázat osobám, aby nevycházely z domu nebo naopak opustili určitý prostor a shromáždili se na jiném určeném bezpečném prostoru. K vymezení určených míst se mohou použít technické prostředky.

Bezpečnost chráněného objektu (§ 34 zákona 2)

VP vykonává policejní ochranu chráněných objektů, jako jsou muniční základny, letiště Praha-Kbely, objekty GŠ AČR, Ministerstva obrany, dále policejní ochranu zájmových prostorů při konání akcí na veřejnosti s účastí ozbrojených sil, do kterých je veřejnosti vstup zakázán. Aby byla VP schopna plnit tyto úkoly, dostala od zákonodárce oprávnění kontrolovat osoby, které vstupují do chráněných objektů,

nacházejí se v nich anebo je opouštějí, a to včetně kontroly jejich zavazadel. Pod pojmem vstupovat do chráněného objektu se rozumí i vjezd vozidlem nebo vstup jinými prostředky. Ve vymezených případech je vojenský policista oprávněn k zásahu i proti osobám v bezprostřední blízkosti střežených objektů. Při důvodném podezření, že osoba má u sebe zbraň nebo jinou věc, kterou by mohla narušit bezpečnost chráněného objektu nebo kterou neoprávněně vynáší z chráněného objektu, je vojenský policista oprávněn provést její prohlídku.

Zastavování a prohlídka dopravních prostředků (§§ 17x35)

Oba zákony upravují podmínky zastavování a prohlídky dopravních prostředků, zákon 2 přejímá podstatnou část úpravy zákona 1, pouze vypouští odst. 3, ve kterém pouze opakuje úkoly VP, při kterých je toto oprávnění možno použít. Zákon 2 opravňuje vojenského policistu k zastavení a prohlížení vozidla, které řídí voják, vozidla ozbrojených sil, dále dopravního prostředku v chráněném objektu a dopravního prostředku vjíždějícího nebo vyjíždějícího z něho.

Zajišťování bezpečnosti chráněných osob (§§ 19ax36)

K naplňování úkolu VP o zajišťování bezpečnosti chráněných osob dává zákon vojenským policistům oprávnění k prohlídce osoby, objektu, zavazadel, věcí a dopravních prostředků. Těmito prohlídkami nesmí být sledován jiný účel, než zajištění bezpečnosti chráněné osoby, kterou může být například ministr obrany, hlavní představitelé vojenských struktur organizace Severoatlantické smlouvy a Evropské unie nebo hlavní představitelé ozbrojených sil cizích států při jejich pracovních návštěvách ČR. Zákon 2 respektuje zákon 1.

Ochrana vojenské letecké dopravy (§ 37 zákona 2)

Jedná se o zcela nové ustanovení, které v zákoně 1 nemělo obdoby. Opravňuje vojenské policisty k bezpečnostní prohlídce letadla, prohlídce osoby a zavazadla, s cílem zjistit, zda osoba nepřeváží věc, která by mohla být použita k teroristickému činu nebo k jinému trestnému činu. Právní zakotvení těchto oprávnění bezprostředně navazuje na úkoly vyplývající pro VP z Národního akčního plánu boje proti terorismu v ČR.

Vojenský zkušební komisař řidičů (§ 38 zákona 2)

Nové ustanovení zákona 2, které upravuje činnost vojenských zkušebních komisařů řidičů. Toto ustanovení nemá vliv na problematiku IZS.

Díl 5 - Šetření přestupků (§§ 20,21x39,40)

Zákon 1 upravoval oprávnění VP při objasňování přestupků spáchaných vojáky. V zákoně 2 bylo nutné v návaznosti na ustanovení § 4 odst. 1 písm. b) postihnout i ostatní civilní osoby podezřelé ze spáchání přestupku spadající do působnosti VP.

Vojenský policista je při šetření přestupku oprávněn vyžadovat orientační a odborné lékařské vyšetření při podezření na ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou, jiná odborná vyjádření a výpis z evidence Rejstříku trestů v případech, ve kterých by předchozí trestní postih mohl vést k posouzení skutku jako trestného činu. Vojenský policista je dále oprávněn ohledat místo přestupku a věc, která má vztah ke spáchanému přestupku, a v souvislosti s tím zjišťovat a zajišťovat stopy. Přibyl ustanovení zakotvující právo podezřelého na odběr krve. Tato úprava dává osobě podezřelé z přestupku vyšší právní jistotu při šetření jejích práv.

V souladu se zákonem o přestupcích byla doplněna výzva vojenského policisty k vydání věci a zapracována změna související s působností VP vůči osobám uvedeným v § 3 písm. b) a c) zákona 2, kdy vydanou nebo odňatou věc vojenský policista předá

orgánu, který je příslušný o přestupku rozhodnout (správní orgán – velitel VÚ nebo přestupková komise pověřeného obecního úřadu).

Díl 6 - Získávání poznatků o trestné činnosti (§§21ax41, 42, 43)

Získávání poznatků (§ 41)

Toto nové oprávnění nebylo v zákoně 1 nijak řešeno. Ustanovení upravuje postup vojenského policisty před zahájením úkonů trestního řízení. Jeho smyslem je upravit tento postup přímo v zákoně především v zájmu právní jistoty a vyloučení sporů o tom, zda, jakým způsobem a za využití jakých oprávnění vojenský policista v těchto situacích postupuje.

Zabezpečovací technika a nástrahové prostředky (§ 42)

Na rozdíl od zákona 1, kde byl vojenský policista oprávněn používat nástrahové prostředky a zabezpečovací techniku pouze při plnění úkolů podle § 3 písm. f) zákona 1 (ochrana vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž hospodaří MO), umožňuje zákon 2 použít tyto nástroje při předcházení a odhalování trestné činnosti, při získávání poznatků o trestné činnosti, v souvislosti s trestním řízením a v souvislosti se zajišťováním ochrany chráněné osoby.

Zvláštní finanční prostředky (§ 43)

Jedná se o finanční prostředky k úhradě některých výdajů v souvislosti s používáním vybraných operativně pátracích prostředků a prostředků k získávání informací o trestné činnosti. Pro nakládání s těmito prostředky stanoví zákon obecné pravidlo, které zavazuje vojenské policisty nakládat s těmito prostředky hospodárně, efektivně a pouze v souladu s jejich účelem.

Díl 7 - Použití donucovacích prostředků a zbraně (§§22-35x45-49)

Donucovací prostředky (§ 45)

Toto ustanovení je taxativním výčtem jednotlivých donucovacích prostředků, které je vojenský policista oprávněn při zákroku použít. Jiné donucovací prostředky použít nesmí, s výjimkou případů vylučujících protiprávnost (v nutné obraně či krajní nouzi). Oproti zákonu 1 došlo ve vymezení donucovacích prostředků k jejich rozšíření. Tento stav je odrazem vývoje v oblasti donucovacích prostředků a stavu, kdy moderní donucovací prostředky byly vojenskými policisty používány například v zahraničních operacích nebo při spolupráci s PČR, a proto bylo nutno jejich používání upravit i v zákoně.

Donucovacími prostředky podle § 45 odst. 1 zákona 2 jsou:

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy,
- b) slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek,
- c) obušek a jiný úderný prostředek,
- d) pouta,
- e) služební pes,
- f) zastavovací pás, zahrazení cesty vozidlem a jiný prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění odjezdu vozidla,
- g) zásahová výbuška,
- h) úder střelnou zbraní,
- i) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- j) výstražný výstřel,
- k) prostředek k zamezení prostorové orientace,
- l) vrhací prostředek s dočasně zneschopňujícími účinky, který má povahu střelné zbraně,
- m) vrhací prostředek, který nemá povahu střelné zbraně,
- n) vytlačování štítem,
- o) vytlačování vozidlem,

p) vodní stříkač.

Donucovací prostředek může vojenský policista použít z důvodu vlastní ochrany nebo na ochranu života nebo zdraví jiné osoby. Před použitím donucovacích prostředků je vojenský policista povinen vyzvat osoby, aby upustili od protiprávního jednání.

Vybavení donucovacími prostředky a jejich používání patří k základním oprávněním vojenských policistů, které využívají při plnění svých úkolů. Praxe ukázala, že právní úprava donucovacích prostředků uvedená v zákoně 1 je dostačující a byla převzata do zákona 2. V zákoně 2 došlo k vypuštění ustanovení, která konkrétně popisovala pravidla použití jednotlivých donucovacích prostředků. Ta jsou v současné době upravena interními normativními akty.

Použití zbraně (§ 46)

Zákon 1 odkazuje v ustanovení o použití zbraně vojenským policistou na zvláštní zákon, kterým je zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky (§ 42). Toto ustanovení však zahrnuje pouze výkon pořádkové, strážní, eskortní a dozorčí služby, což je z hlediska působnosti Vojenské policie nedostatečné.

Vzhledem k úkolům, které plní VP, došlo v zákoně 2 k rozšíření okruhu možného použití zbraně vojenským policistou a k rozdílnému vymezení zbraně, kterou je vojenský policista oprávněn při plnění svých úkolů použít. Toto rozdílné vymezení vychází z povahy věci, kdy na jedné straně stojí povinnost šetřit lidský život a zdraví a na straně druhé požadovaná účinnost zbraně nutná ke splnění speciálních úkolů VP. Vojenský policista disponuje oprávněními k použití donucovacích prostředků, proto je použití zbraně přípustné pouze v těch případech, kdy by bylo použití donucovacích prostředků zřejmě neúčinné. Před použitím zbraně je vojenský policista povinen vyzvat osobu, aby upustila od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito zbraně, dále musí dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a aby co nejvíce šetřil život osoby, proti níž zákrok směřuje.

Vojenský policista je oprávněn podle § 46 zákona 2 použít zbraň

- a) v nutné obraně nebo v krajní nouzi,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) aby zamezil útěku nebezpečného pachatele, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- d) nelze-li jinak překonat aktivní odpor směřující ke zmaření jeho zákroku,
- e) aby odvrátil násilný útok, který ohrožuje chráněnou osobu, střežený nebo chráněný objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku,
- f) nelze-li jinak zadržet dopravní prostředek v chráněných objektech, jehož řidič bezohlednou jízdou vážně ohrožuje život a zdraví osob a přes opětovnou výzvu nebo znamení dané podle zákona o silničním provozu nezastaví, nebo
- g) ke zneškodnění zvířete ohrožujícího život nebo zdraví osoby.

Zbraní se podle § 44 odst. 2 zákona 2 rozumí bodné, sečné a střelné zbraně, výbušniny, výbušné předměty a pomůcky. (zákon č. 300/2013 Sb.)

V navazujících ustanoveních se zákon 2 věnuje ochraně názvu, symbolů a znaku VP, správním deliktům, náhradě škody a vztahům VP k právnickým a fyzickým osobám. Toto ustanovení je vzhledem k potřebě VP získávat různé podklady a informace od právnických a fyzických osob důležité a proto ho zde zmíním. Předmětem uvedeného ustanovení je skutečnost, že k získání určitého okruhu podkladů a informací se mohou vojenští policisté obracet na právnícké nebo fyzické osoby, ty jsou povinny tyto podklady a informace poskytovat, pokud jim v tom nebrání důvody stanovené jinými obecně závaznými právními předpisy.

Dále je zde upravena povinnost každého k poskytnutí pomoci vojenským policistům ve stanovených závažných případech porušení zákonů. Zároveň je upravena omezující podmínka z této povinnosti. V rámci poskytování pomoci je nutné zavázat osoby mlčenlivostí o skutečnostech souvisejících s činností VP. Této povinnosti může zprostit ministr obrany.

Spolupráce VP s orgány ozbrojených bezpečnostních sborů a obecní police se uskutečňuje přímou spoluprací podle potřeby v rámci působností subjektů. S PČR se spolupráce uskutečňuje na základě Smlouvy o spolupráci a vzájemných vztazích mezi VP a PČR a tuto smlouvu provádějících dohod, upravujících konkrétní oblasti činnosti.

Analýza Směrnice náčelníka VP k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci integrovaného záchranného systému

Při porovnání aktuální Směrnice NVP k policejní ochraně sil a prostředků AČR v rámci IZS se směrnicí platnou v době účinnosti zákona o VP č. 124/1992 Sb., vidíme, že došlo k zapracování nové právní úpravy. Ta se odrazila v nařízení realizovat činnost – policejní ochranu poskytovanou vojenskými policisty v souladu s § 4 a § 57 zákona č. 300/2013 Sb., o VP. § 4 se zabývá výčtem úkolů VP dle platné právní úpravy. § 57 zákona 2 o VP uvádí: „VP při plnění svých úkolů spolupracuje s ozbrojenými bezpečnostními sbory, obecní policií, Vojenským zpravodajstvím a s obdobnými institucemi v zahraničí. Obsah spolupráce, součinnosti a vzájemné vztahy upraví dohoda, kterou za VP podepisuje náčelník VP“.

Dohoda, na kterou se odkazuje zákon 2 v § 57, nebyla do současné doby uzavřena.

3.1.5 Analýza Havarijního plánu JČK

V rámci analýzy Havarijního plánu JČK jsem se zaměřila na analýzu Plánů konkrétních činností, ve kterých by nově uzákoněná oprávnění a úkoly VP měly být zapracovány. V Havarijním plánu JČK se jedná o dva plány konkrétních činností a to:

Plán evakuace obyvatelstva a Plán veřejného pořádku a bezpečnosti.

Analýza Plánu evakuace obyvatelstva (HP JČK)

V oddíle Pořádkové zabezpečení evakuace obyvatelstva je odkaz na Plán veřejného pořádku a bezpečnosti HP JČK. Veřejný pořádek a bezpečnost má být zajištěna běžnými opatřeními veřejného pořádku a bezpečnosti silniční dopravy, uzavřením evakuovaných prostorů a podle potřeby i kontrolou opuštěných prostorů směřující k ochraně majetku. K zabezpečení veřejného pořádku lze využít městskou a obecní policii nebo služby jiné bezpečnostní organizace.

V případě využití SaP AČR k provádění evakuace osob umožňuje nový zákon o VP vojenským policistům činnosti spočívající v regulaci dopravy, kontrole osob, zjištění jejich totožnosti, oprávnění zakázat vstup nebo pohyb osob na vymezeném území, podílet se na zajištění veřejného pořádku, kdy jsou vojenští policisté oprávněni použít donucovací prostředky, popřípadě zbraň, dále osoby zajistit a umístit do policejní cely.

Analýza Plánu veřejného pořádku a bezpečnosti (HP JČK)

V analyzovaném plánu jsou uvedeny subjekty, které se podílejí na zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti. Plán mezi nimi uvádí na prvním místě Ministerstvo vnitra, které odpovídá za přípravu a řešení KS souvisejících s vnitřní bezpečností a veřejným pořádkem, Policii ČR a starostu obce, který může zřídit obecní policii. Dále jsou v plánu uvedena opatření k zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti, která se provádějí bezprostředně po vzniku MU, jsou-li potřebná a rozdělení pravomocí za provedení opatření na ochranu veřejného pořádku a bezpečnosti. V tomto oddílu je mezi odpovědnými subjekty uvedena mimo jinými AČR, kterou lze použít k plnění úkolů PČR, pokud síly a prostředky PČR nebudou k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti dostatečné.

Nový zákon o VP umožňuje vojenským policistům v případě použití SaP AČR ke zvládnutí MU podílet se v místě činnosti AČR na zabezpečování veřejného pořádku a bezpečnosti. Rozšířením osobní působnosti i na nevojáky jsou vojenští policisté oprávněni ke kontrole osob, zjišťování jejich totožnosti, použití donucovacích

prostředků, zbraně, šetření přestupků, trestných činů, zajištění a umístování osob do policejních cel.

3.2 Analýza Vnějšího havarijního plánu jaderné elektrárny Temelín (VHP JE Temelín)

V rámci analýzy VHP JE Temelín jsem se zaměřila na analýzu Plánů konkrétních činností, ve kterých by nově uzákoněná oprávnění a úkoly VP měly být zapracovány. Ve VHP JE Temelín se jedná o tři plány konkrétních činností a to:

Plán evakuace, Plán regulace pohybu osob a vozidel a Plán veřejného pořádku a bezpečnosti.

Analýza Plánu evakuace (VHP JE Temelín)

Pořádkové zabezpečení evakuace je řešeno v Plánu regulace pohybu osob a vozidel a v Plánu zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti. Na zajištění pořádkového zabezpečení se podílejí PČR, AČR, MěP, obce a JSDHO.

U dopravního zabezpečení evakuace se předpokládá, že více než 40-60 % obyvatelstva zvolí vlastní dopravní prostředek. Pro zbytek obyvatelstva je plánován řízený odvoz prostřednictvím smluvně zajištěných autodopravců, popř. složkami IZS. V případě nedostatku řidičů hromadných prostředků je zajistí HZS ČR z řad složek IZS. HZS ČR, popř. další složky IZS zajistí dle potřeby individuální přepravu hendikepovaných, nemocných, příp. jinak zdravotně omezených obyvatel. V tabulce rozdělení odpovědnosti za provedení evakuace je uvedena AČR jako subjekt spolupracující s PČR při plnění úkolů: ověřování dopravní situace – průjezdnosti evakuačních tras, zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti v průběhu celé evakuace (na vyžádání), regulace dopravy při provádění evakuace, vyhledávání pohřešovaných osob. Z pozice samostatného subjektu provádí AČR činnost spočívající

v zabezpečení průjezdnosti evakuačních tras – likvidaci následků dopravních nehod a plnění úkolů služby pořádkové policie ve prospěch PČR.

Analýza Plánu regulace pohybu osob a vozidel (VHP JE Temelín)

AČR odpovídá za plnění plánovaných opatření, úkolů PČR ve smíšených hlídkách dle potřeb PČR, regulaci pohybu osob a vozidel na místech dekontaminace a poskytování nezbytných informací pro zasahující složky KŠ JčK. Spolupracuje s HZS JčK na likvidaci následků dopravních nehod a na následném zprůjezdnění evakuačních tras.

Analýza Plánu zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti (VHP JE Temelín)

Dle Plánu zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti je AČR předurčené k zajištění dekontaminace osob a techniky uloženo v místech dekontaminace udržovat VP aB silami a prostředky VP. V případě narušení VP aB na dekontaminačním místě, které nebude zvládnutelné předurčenými silami a prostředky VP, budou na základě požadavku velitele místa dekontaminace posíleny síly a prostředky VP o pohyblivou hlídku PČR, určenou primárně k regulaci pohybu osob a vozidel na příslušné evakuační trase, případně jinou hlídkou PČR.

4 Diskuse

V diskuzi bude provedeno vyhodnocení porovnávaných zákonů a oprávnění VP, dále přínosů jednotlivých změn pro IZS. V druhé části bude provedeno zhodnocení proniknutí zjištěných změn do dokumentace IZS.

4.1 Diskuse k porovnávaným zákonům číslo 124/1992 Sb., o Vojenské policii a zákona číslo 300/2013 Sb., o Vojenské policii

Zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii byl pro nově se utvářející profesionální složku AČR dobrým zákonem. Na jeho základě fungovala VP po dobu dlouhých dvaceti jedna let. V souvislosti se změnami, ke kterým došlo nejenom v ozbrojených silách, muselo nutně dojít ke změnám obsahu některých úkolů VP a prostředků, které je VP oprávněna používat k výkonu své činnosti. Ostatní, praxí osvědčená ustanovení byla novou právní úpravou převzata nebo přetvořena pouze s drobnými formulativními změnami tak, aby odpovídala nové, moderní normě. Zákon č. 300/2013 Sb., o VP je přehlednou právní normou, která je v souladu s ústavním pořádkem ČR a předpisy EU. Současně platný zákon přispěl ke zlepšení policejní ochrany ozbrojených sil a celkovému pohledu civilní společnosti na její zajišťování vojenskými policisty.

VP je zvláštní policejní sbor, který působí v AČR. Z této charakteristiky je patrné, že úkoly VP v rámci IZS budou podobné úkolům PČR. AČR poskytuje pro IZS velké počty jednotlivých odřadů, v ÚPP jsou vyčísleny počty techniky i osob, ve většině případů vojáků z povolání, ale také občanských zaměstnanců. Úkolem VP je zejména doprovod těchto odřadů na určená místa činnosti a jejich policejní ochrana. Nejedná se pouze o ochranu materiálu, se kterým vykonávají svou činnost, ale i o ochranu osob, které činnost vykonávají nebo pro které je činnost vykonávána. Současná právní norma zahrnuje v oblasti osobní působnosti kromě jiných, také osoby, které se nacházejí ve vojenských objektech a v prostoru, kde ozbrojené síly plní své úkoly nebo kde

se koná vojenské cvičení. Svou práci jsem teritoriálně směřovala na JČK. Důvodem byla zejména skutečnost, že VeVP Tábor, pod kterým pracuji, je příslušné k činnosti v tomto kraji, druhým důvodem byla má zkušenost s funkcí styčného důstojníka VP při Krajském Vojenském Velitelství (KVV) v Českých Budějovicích. Vojenský policista, který drží hotovost je na pozici styčného důstojníka KVV v Českých Budějovicích povolán z důvodu MU na JE Temelín. Jeho činnost je dána Směrnicí NVP k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci IZS. Jedním z úkolů AČR v případě vzniku MU na JE Temelín je provedení dekontaminace osob, techniky a hospodářských zvířat. Pro splnění tohoto úkolu jsou určeny útvary, které vyčleňují své SaP. Tyto útvary jsou rozmístěny po celém území ČR a do místa určení musí být dopraveny. Pro jejich přesun jsou vyhotovovány dohovy s příslušným VeVP, jsou stanoveny trasy přesunu a místa pro vybudování jednotlivých dekontaminačních odřadů. Těchto míst je ve výše uvedené směrnici uvedeno pět včetně čtyř záložních a vychází z vnějšího havarijního plánu JE Temelín. Pouze jedno z nich se nachází ve vojenském objektu, ostatní jsou zvolena v civilním prostoru. Ustanovení zákona 2 se přesto na osoby nacházející se na těchto místech vztahují, protože jsou to místa, kde OS plní své úkoly. Ve srovnání se zákonem 1 je definování osobní působnosti konkrétnější a srozumitelnější. Dřívější podmínka konání vojenské akce, byla nahrazena podmínkou spočívající v plnění úkolů OS nebo konáním vojenského cvičení. Plnění úkolů OS v rámci IZS vychází ze zákona a proto je zde podmínka osobní působnosti VP naplněna.

Další důležitou otázkou kterou je nutno odpovědět je, zda a jak se změnila úkoly, které mají vliv na úkoly VP plněné v případě MU. Jak bylo uvedeno výše, je jedním z hlavních úkolů VP při MU v JČK doprovod vojenské techniky, vojenského materiálu a osob na předem stanovená místa. K tomu, aby tento úkol mohl být splněn, má VP uložen v zákoně 2 dva úkoly. Vykonává dohled nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil (VOS) a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech a řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích. K tomu, aby mohl být první úkol řádně plněn a nevznikaly mezi řidiči otázky k oprávněnosti provedených úkonů vojenskými policisty, rozvádí zákonodárce tyto jednotlivé úkony dále v zákoně 2. Jedná

se o konkrétní výčet činností, která je vojenský policista oprávněn vykonat. Při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu VOS je oprávněn u těchto vozidel kontrolovat dodržování pravidel silničního provozu a objasňovat dopravní nehody. V rámci těchto činností je dále oprávněn vyzvat řidiče vozidla ke kontrole dokladů, ke kontrole technického stavu vozidla, k měření rychlosti vozidla a zabránit řidiči v jízdě za podmínek stanovených zákonem o silničním provozu. V chráněných objektech vykonává VP dohled nad bezpečností a plynulostí vůči všem účastníkům provozu tím, že kontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích i mimo ně, objasňuje dopravní nehody. Přitom je oprávněn vyzvat řidiče k předložení dokladů, kontrolovat technický stav vozidla, měřit rychlost vozidel, odstranit vozidlo, které je překážkou provozu na pozemní komunikaci a zabránit řidiči v jízdě za podmínek stanovených zákonem o silničním provozu. Tato upřesňující oprávnění se objevují teprve v zákoně 2, i když základní úkol VP spočívající v dohledu nad bezpečností provozu VOS a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků ve vojenských objektech obsahoval již zákon 1. Novou právní úpravou se odstranila nejednoznačnost oprávnění VP adresovaná zejména vůči řidičům civilních vozidel. Kromě oprávnění, která jsem zde zmínila a která vycházejí ze zákona o VP, dává zákonodárce vojenským policistům další oprávnění uvedená v zákoně o silničním provozu. Jedná se o oprávnění vojenských policistů vyzvat řidiče, aby se podrobil vyšetření podle zvláštního právního předpisu, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Dále je řidič povinen předložit vojenskému policistovi doklady, které musí mít při řízení u sebe. Vojenský policista je podle zákona o silničním provozu oprávněn řídit provoz a zastavovat vozidla. Obecné oprávnění k řízení provozu vojenskou policií je v zákoně 2 rozvinuto do úkolu, jehož úplné znění je: „řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích“. Platná právní norma přinesla změnu a rozšířila okruh objektů, na které se oprávnění VP vztahuje. Zákon 1 umožňoval řídit pouze provoz VOS na pozemních komunikacích, což se ukázalo jako nedostatečné pro zajištění bezproblémového průběhu přesunů vozidel AČR. Technika AČR je v mnoha případech velmi odlišná od běžných silničních vozidel a řidiči nemají zkušenosti ani znalosti, jak se takovéto

speciální vozidlo chová na pozemní komunikaci, jaké možnosti ovládní má jeho řidič a jak musí přizpůsobit způsob jízdy svému nákladu. Dnes již může VP při přesunech VOS řídit provoz i ostatních vozidel na pozemních komunikacích. K plnění tohoto úkolu také používá vybavení svých vozidel zvláštním výstražným zařízením s modrým světlem, které přináší nejenom vozidlům VP i vozidlům doprovázených VP určité výhody ve srovnání s ostatními účastníky silničního provozu. Toto oprávnění umožňuje plynulejší, bezpečnější a v neposlední řadě rychlejší přesun techniky na místo určení k plnění úkolů. Se změnou zákona o VP došlo ke změnám dalších zákonů. Významným přínosem pro činnost VP byla změna zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů. V § 58 odst. 1 dal zákonodárce VP spolu s orgány PČR, státními orgány a orgány obce oprávnění oznamovat příslušným správním orgánům přestupky, o nichž se dozvěděli, nejsou-li sami příslušní k jejich projednávání. Poslední novelou přestupkového zákona byla orgánům VP dána možnost projednávat přestupky uvedené v § 86 písm. b) v blokovém řízení. Jednou skupinou přestupků, která VP může projednat s řidičem, pachatelem jednání, které má znaky přestupku na místě v blokovém řízení jsou přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle silničního zákona. Touto změnou zákonodárce připustil možnost vyřešit přestupek na místě, uložit trest, v podobě sankce téměř okamžitě po jeho spáchání, kdy si řidič přesně uvědomuje, za jaké porušení zákonného ustanovení byl potrestán. Toto oprávnění je do každodenní činnosti vojenských policistů zaváděno postupně, protože ne vždy je jednotný názor na příslušnost VP k řešení případů porušování pravidel silničního provozu civilními osobami. Výklad zákona pro potřeby VP provádí HlVeVP Praha. Největší problémy při zabezpečování doprovodů vojenské techniky přinášejí vojenským policistům řidiči civilních vozidel, kteří nerespektují zákaz zařazovat se do kolony doprovázených vozidel a svou jízdou ohrožují sebe, svůj majetek, ale také VOS a jejich osádky. Netolerance a nedostatek dopravní výchovy řidičů na našich komunikacích mělo v nedávné minulosti velmi vážné následky a proto je ze strany vojenských policistů slyšet potřeba takovéto jednání postihovat. Nejednotný přístup a obavy z překročení pravomocí tomuto vývoji nepřejí. Já sama vidím postihnutí takovýchto jednání VP jako

oprávněné, jsou naplněny všechny znaky ze zákona, VP řídí provoz na pozemních komunikacích při pohybu VOS a plní zde tedy své úkoly.

Po přesunu na místo dislokace a výstavbě jednotlivých odřadů začínají vojenští policisté plnit úkoly policejní ochrany. Tato činnost vychází z úkolů VP. VP se nejenom podílí na ochraně vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit MO, ale je oprávněno pátrat po ztraceném nebo odcizeném vojenském materiálu a dalších věcech v majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit MO. Úkoly VP jsou v podstatě propojeny a navazují jeden na druhý v logickém sledu vedoucím od ochrany, prevenci, přes šetření přestupů až k odhalování trestných činů a zjišťování jejich pachatelů. V zákoně 2 dal zákonodárce vojenským policistům oprávnění šetřit přestupky. Ze zákona 2 vypadla podmínka objevující se v zákoně 1 spočívající ve vymezení osoby pachatele jednání mající znaky přestupku, kterým byl v zákoně 1 pouze voják. Touto úpravou došlo k rozšíření pravomocí vojenských policistů šetřit přestupky všech osob za dodržení právních ustanovení o příslušnosti VP. Ta je upravena v Hlavě 2 zákona 2 v podobě místní působnosti § 2 a osobní působností § 3. Pokud si představíme reálnou situaci, kdy při MU dojde k výstavbě dekontaminačních odřadů a AČR zde bude plnit své úkoly vyplývající ze zákona, jsou splněny všechny zákonné podmínky pro činnost VP a ta může provádět komplexní ochranu, šetřit závadová jednání, oznamovat zjištěná jednání příslušným správním orgánům, popřípadě je odevzdat pokud jde o jednání mající znaky přestupku, které se projednává podle zvláštního předpisu, nebo jde-li o jiný správný delikt než přestupek nebo nasvědčují-li skutečnosti, že jde o trestný čin. Pokud jsou splněny zákonné podmínky, je vojenský policista oprávněn věc také odložit. Novela zákona o přestupcích přinesla vojenským policistům možnost šetřit i jiné přestupky než v dopravě v blokovém řízení. Tyto přestupky jsou uvedeny v § 86 písm. b) zákona o přestupcích a jedná se o tyto přestupky: proti pořádku ve státní správě podle § 23 odst. 1 písm. d), f), g), § 30 odst. 1, § 42 odst. 1, § 43 odst. 1 písm. b), jakož i podle § 46, pokud k nim došlo na úseku státní správy v jejich působnosti nebo na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, přestupky proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1 písm. b) až e) a § 48, přestupky proti občanskému soužití podle § 49, proti majetku podle § 50

a přestupky podle § 51 zákona o Vojenské policii. K tomu, aby mohli vojenští policisté naplnit ustanovení zákona a předat příslušnému orgánu podklady k projednání přestupků v podobě osoby podezřelé ze spáchání přestupku a důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem jim zákon o VP dává potřebná oprávnění. Tato oprávnění jsou podrobně uvedena v Hlavě IV, Díl 4 – Oprávnění vojenského policisty. Jedná se zejména o tato oprávnění: požadovat vysvětlení, prokázání totožnosti, zajištění, připoutání, vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby, policejní cely, zákaz vstupu na určená místa, zastavování a prohlídka dopravních prostředků.

V souvislosti s rozšířením úkolů VP na šetření přestupků všech osob došlo i v oblasti oprávnění ke změnám. Omezený objekt zákona 1 novým úkolům VP již nevyhovoval a nový zákon byl upraven, tak aby umožňoval postupovat vůči všem osobám, které mohou přispět ke zjišťování informací a zajišťování prostředků důležitých pro činnost vojenských policistů. Tato změna se promítla do všech ustanovení upravujících oprávnění vojenských policistů. Jmenovitě se jedná o oprávnění požadovat vysvětlení, prokázání totožnosti, zajištění, připoutání, vydání a odebrání zbraně, zákaz vstupu na určená místa a zastavování a prohlídka dopravních prostředků. U oprávnění umožňující umístování osob do policejních cel došlo ke změně celého obsahu ustanovení. Nová právní úprava přinesla nejenom rozšíření povinného objektu z vojáka na osobu uvedenou § 3 zákona 2, došlo také ke změně místa výkonu tohoto oprávnění. Věznice vojenských útvarů byly zrušeny a pro výkon tohoto oprávnění byly nahrazeny policejními celami u útvarů PČR.

Podle zákona 1 měl vojenský policista oprávnění přikázat každému, aby za určitých podmínek nevstupoval na nezbytně nutnou dobu na určená místa nebo se na nich nezdržoval. Zákon 2 rozšířil podmínky využití tohoto oprávnění na případy možnosti vážného ohrožení zdraví nebo života, kdy vojenský policista může osobám nejenom přikázat, aby na uvedená místa nevstupovali nebo se na nich nezdržovali, ale také aby na určitých místech setrvali.

Zcela novým ustanovením je ustanovení § 34 zákona 2 zařazeného pod Hlavu IV, díl 4 – Oprávnění vojenského policisty. Jedná se o Bezpečnost chráněného objektu

a vyplývá z úkolů VP na ochranu vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit MO. Toto ustanovení je využitelné při ochraně vybudovaných dekontaminačních míst. V rámci tohoto ustanovení dostala VP od zákonodárce oprávnění kontrolovat osoby, které vstupují do chráněných objektů, nacházejí se v nich anebo je opouštějí, a to včetně kontroly jejich zavazadel. Ve vymezených případech je vojenský policista oprávněn k zásahu i proti osobám v bezprostřední blízkosti střežených objektů. Při důvodném podezření, že tato osoba má u sebe zbraň nebo jinou věc, kterou by mohla narušit bezpečnost chráněného objektu nebo kterou neoprávněně vynáší z chráněného objektu, je vojenský policista oprávněn provést její prohlídku.

Novým ustanovením zákona 2, které usnadňuje vojenským policistům získávání informací pro šetření trestné činnosti je uvedeno v § 41 Získávání poznatků. Do platnosti zákona 2 nebyla tato činnost vojenských policistů nijak řešena a objevovaly se námitky v oprávněnosti činnosti vojenských policistů probíhající před zahájením trestního řízení. Tyto nedostatky byly zákonem 2 odstraněny.

Diskuse k analýze Směrnice náčelníka Vojenské policie k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci integrovaného záchranného systému

Směrnice NVP je dokument, který dává vojenským policistům podklad pro jejich činnost v době MU nebo KS. Tento dokument navazuje a rozpracovává pro potřeby VP směrnici NGŠ, respektuje zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách, zákon č. 239/2000 Sb., o IZS i zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii. Podrobným studiem však bylo zjištěno, že do současné doby neexistuje dohoda, která má podle § 57 uvedeného zákona upravovat vztah VP k právnickým a fyzickým osobám, zejména k PČR, obecní policii, Vojenskému zpravodajství a k obdobným institucím v zahraničí. V současné době platí mezi VP a PČR smlouva o spolupráci a vzájemných vztazích z 18. 8. 1995. Vychází z § 38 zákona č. 124/1992 Sb., o VP a i když nebyla zrušena, není v současné době aktuální a není možno ji použít.

4.2 Diskuze k proniknutí změn ze zákona č. 300/2013 Sb., o VP do dokumentace IZS

Studiem a analýzou dokumentace IZS JčK, Havarijního plánu JčK a Vnějšího havarijního plánu JE Temelín byly zjištěny informace, které nasvědčují různé úrovni pronikání a zpracovávání změn do analyzované dokumentace.

4.2.1 Diskuze k proniknutí změn ze zákona č. 300/2013Sb., o VP do Havarijního plánu JčK

Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že v Havarijním plánu JčK nedošlo k zapracování změn v úkolech a oprávněních VP. Analyzované plány konkrétních činností: Plán evakuace obyvatelstva a Plán veřejného pořádku a bezpečnosti neuvádí v žádné části úkoly pro VP, i když s činností AČR, v podobě poskytnutí sil a prostředků pro řešení MU, počítá. V plánu evakuace obyvatelstva je uvedeno obecné tvrzení, které říká: „K zabezpečení veřejného pořádku lze využít městskou a obecní policii nebo služby jiné bezpečnostní organizace“. VP není jinou bezpečnostní organizací, ale speciálním policejním sborem AČR. V plánu bezpečnosti veřejného pořádku a bezpečnosti je mezi odpovědnými subjekty uvedena AČR, kterou lze použít k plnění úkolů PČR, pokud síly a prostředky PČR nebudou k jeho zajištění dostatečné. Příslušníky AČR je možno dle zákona použít k plnění úkolů PČR formou pořádkových hlídek, kdy jeden člen hlídky policista ČR je doplněn o příslušníka AČR. VP je však v místech provádění záchranných a likvidačních prací silami a prostředky AČR oprávněna zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost vlastními silami, samostatně.

4.2.2 Diskuze k proniknutí změn ze zákona č. 300/2013 Sb., o VP do Vnějšího havarijního plánu JE Temelín

Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že ve VHP JE Temelín jsou zapracovány změny v oprávněních a úkolech VP podle zákona č. 300/2013 Sb., o VP. V plánech konkrétních činností, které jsem podrobila zkoumání, byly uvedeny úkoly pro AČR, které odpovídají svým obsahem novým úkolům a oprávněním VP. Jedná se o tyto úkoly: v rámci plánu evakuace se AČR podílí na zajištění pořádkového zabezpečení, ve spolupráci s PČR ověřuje dopravní situaci – průjezdnost evakuačních tras, zabezpečuje veřejný pořádek a bezpečnost v průběhu celé evakuace, reguluje dopravu při provádění evakuace, vyhledává pohřešované osoby. V plánu regulace pohybu osob a vozidel jsou pro AČR stanoveny úkoly, z nichž úkol spočívající v regulaci pohybu osob a vozidel na místě dekontaminace a poskytování nezbytných informací zasahujícím složkám KŠ JčK spadá do kompetencí VP. V rámci Plánu zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti je AČR předurčené k zajištění dekontaminace osob a techniky uloženo v místech dekontaminace udržovat veřejný pořádek a bezpečnost silami a prostředky VP.

Závěr

Tématem diplomové práce bylo zaměřeno na změny v oprávněních vojenských policistů při plnění úkolů v době MU v souvislosti s přijetím nového zákona č. 300/2013 Sb., o VP. V teoretické části jsem se zabývala IZS, základními a ostatními složkami IZS zejména AČR s cílem podat čtenáři představu o rozsahu podílení se AČR na provádění záchranných a likvidačních pracích v době MU a KS. Výčet jednotlivých odřadů poskytovaných armádou přinesl čtenáři představu o množství techniky a osob poskytovaných AČR a měl tak potvrdit potřebu zapojit VP jako speciální policejní sbor působící v rámci AČR do zajištění pořádku a bezpečnosti. Nedílnou součástí teoretické části mé diplomové práce byl výčet a popis základní dokumentace IZS. K vypracování teoretické části byla použita rešerše dostupné literatury, internetových zdrojů a platné legislativy.

Výzkumnou částí a dvěma stanovenými výzkumnými otázkami jsem zjišťovala odlišnosti v právním základu činnosti VP po přijetí zákona č. 300/2013 Sb., o VP, kdy jsem provedla obsahovou analýzu a srovnání jednotlivých ustanovení zákona č. 124/1992 Sb., a zákona č. 300/2013 Sb., oba o VP. Pozornost byla věnována oprávněním vojenských policistů a jejich upotřebení v případě MU a KS. Dále byla provedena analýza dokumentů IZS s cílem zjistit, zda změny legislativního rámce činnosti VP pronikly a byly zapracovány i zde.

V rámci první výzkumné otázky pomocí obsahové analýzy a srovnání jednotlivých ustanovení platné právní úpravy činnosti VP s dnes již neplatnou právní úpravou bylo zjištěno, že dnešní platná právní úprava v podobě zákona č. 300/2013 Sb., o VP a změnách některých zákonů přinesla upřesnění činnosti VP, definovala rozsáhleji místní i osobní působnost a přinesla rozšíření oprávnění využívaná vojenskými policisty. Tato oprávnění v souvislosti s úkoly uloženými VP k plnění v době MU a KS znamenají příslib pro větší možnosti využití vojenských policistů při zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti v prostorech, kde AČR plní své úkoly a snížení zátěže policejního dohledu v těchto prostorách ze strany PČR. Jedním z hlavních úkolů VP je policejní ochrana přesunů vojenské techniky do míst nasazení. Změny, které přinesl

platný zákon, se projeví v tom, že VP veškerou činnost spojenou s tímto úkolem může provádět samostatně. V době platnosti zákona č. 124/1992 Sb., nemohla VP řídit provoz civilních vozidel, její oprávnění se vztahovala pouze na provoz VOS. Toto logické rozšíření oprávnění vojenských policistů přináší nejenom ucelenost do činnosti VP, ale na straně druhé znamená snížení materiálního a personálního zatížení PČR, která může být nasazena k plnění jiných úkolů. Největší změnou, kterou přinesl zákon č. 300/2013 Sb., o VP vidím v rozšíření povinného objektu, na který se zákon vztahuje. V dřívější právní úpravě se jednalo zejména o vojáka, který byl jediným povinným objektem, byly mu dány povinnosti, který byl povinen strpět a za jejich nesplnění měl uloženy sankce. V zákoně 1 v § 2 písm. b) byly uvedeny i další osoby, vůči kterým VP působila. Tyto osoby však neměly v zákoně nikde stanovenou povinnost vojenským policistům vyhovět a dále s nimi spolupracovat. Na druhé straně ani vojenští policisté nedostali od zákonodárce potřebná oprávnění umožňující jim získat od těchto osob potřebné informace nebo důkazy. Byli odkázáni na pomoc a spolupráci PČR. Tento stav byl zákonem č. 300/2013 Sb., změněn, osobní působnost i povinnost spolupráce jsou v zákoně upraveny. Analýzou dokumentů, Směrnice náčelníka Generálního štábu AČR k nasazování sil a prostředků AČR v rámci IZS a k plnění úkolů PČR i Směrnice náčelníka Vojenské policie k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci IZS, jsou změny zákona č. 300/2013 Sb. zapracovány, oba zmíněné dokumenty vychází z platné právní úpravy. Nedostatek, který jsem při zpracovávání mé práce zjistila, byla neexistence dohody, na kterou se Směrnice NVP odkazuje v postupu koordinace součinnosti, spolupráce a vzájemných vztazích VP s ostatními bezpečnostními sbory, obecní policií a jinými právníckými a fyzickými osobami.

1. Jakým způsobem se změnila oprávnění Vojenského policisty při plnění úkolů v době mimořádných událostí v souvislosti s přijetím nového zákona číslo 300/2013 Sb., o Vojenské policii v porovnání se zákonem číslo 124/1992 Sb., o Vojenské policii?

Zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů přinesl následující změny:

- rozšířil věcnou působnost vzhledem k policejní ochraně
- rozšířil osobní působnost, i na nevojáky, tato změna se projevila v oprávněních:
  - oprávnění při dohledu nad bezpečností provozu vozidel
  - oprávnění požadovat vysvětlení
  - oprávnění požadovat prokázání totožnosti
  - zajištění
  - připoutání
  - vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby
  - oprávnění k umístění zajištěné nebo zadržené osoby do policejní cely
  - oprávnění zakázat vstup na určená místa
  - oprávnění k zajištění bezpečnosti chráněného objektu (zájmového prostoru)
  - oprávnění k použití zbraně
- rozšířil a konkretizoval některé úkolů VP. Uvádím zde ty, které se dotýkají problematiky řešení MU a KS
  - šetří přestupky
  - dohlíží na zabezpečování kázně v chráněných objektech
  - dohlíží nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech
  - dohlíží na zajišťování režimu vstupu a vjezdu do vojenských objektů
  - řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích

V rámci druhé výzkumné otázky proniknutí a zapracování změn do předepsané dokumentace IZS bylo zjištěno, že úroveň je u zkoumaných dokumentů rozdílná. V prvním případě, jsem zjistila, že Havarijní plán JčK při řešení MU a KS žádné úkoly VP přímo neukládá. Použití sil a prostředků AČR na řešení MU a KS HP JčK uvádí, jejich ochranu, při přesunu, na místě výkonu a zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti v místě činnosti prostředky VP neřeší. Na druhou stranu ve Vnějších havarijním plánu JE Temelín jsou úkoly pro VP uvedeny ve všech analyzovaných plánech konkrétních činností.

2. *Pronikly a byly tyto změny zapracovány do předepsané dokumentace?*

Odpověď rozdělím podle jednotlivých analyzovaných dokumentů.

V případě Havarijního plánu JČK změny zákona o VP do uvedeného plánu nepronikly a nebyly zapracovány. Doporučuji zapracovat a uložit úkoly VP do Plánu evakuace obyvatelstva a Plánu veřejného pořádku a bezpečnosti.

Plán evakuace obyvatelstva navrhuji doplnit:

- K zabezpečení veřejného pořádku lze využít PČR, městskou a obecní policii, Vojenskou policii nebo služby jiné bezpečnostní organizace.

Ve spolupráci s PČR provádět VP:

- ověření dopravní situace – průjezdnost evakuačních tras
- zabezpečit veřejný pořádek a bezpečnost v průběhu celé evakuace
- regulovat dopravu při provádění evakuace

Plán veřejného pořádku a bezpečnosti navrhuji doplnit:

V místě řešení MU a KS SaP AČR plní VP úkoly:

- uzavření místa zásahu a omezení vstupu nepovolaných osob na místo zásahu
- monitorování a regulace pohybu osob a vozidel v místě zásahu
- zajištění veřejného pořádku v místech zásahu (provádí hlídkovou činnost, identifikaci osob, chrání bezpečnost osob, majetku, předchází trestné činnosti, plní úkoly podle trestního řádu, dohlíží na bezpečnost a plynulost silničního provozu)

V případě Vnějšího havarijního plánu JE Temelín změny zákona č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii pronikly a byly do příslušných plánů konkrétních činností zapracovány.

Výsledky diplomová práce poukazují na zjištěné nedostatky v dokumentaci IZS a uvádějí možnosti jejich odstranění. Diplomová práce může dále posloužit k výuce a činnosti VP.

Seznam informačních zdrojů

- (1) ŠAFR, Gustav, Ladislav KARDA a Zdeněk HON. *Struktura a legislativa Integrovaného záchranného systému (IZS), koordinace a návaznost činností složek IZS, mimořádné události a krizové situace*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, zdravotně sociální fakulta, 2008. ISBN není.
- (2) WUNDERLICH, Jens-Uwe, DAVID J. Bailey, *The European Union and Global Governance*. Londýn: Routledge, 2011.
- (3) EICHLER, Jan. *Formování bezpečnostní kultury Evropské unie* [online]. 2011. [cit. 2017-04-19]. Dostupné z: http://www.mocr.army.cz/assets/multimedia-a-knihovna/casopisy/vojenske-rozhledy/vr-4_2011.pdf
- (4) ČESKÁ REPUBLIKA. Ústava České republiky. In Sběrka zákonů. 1992, ročník 1993, číslo 1.
- (5) ČESKÁ REPUBLIKA. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky. In Sběrka zákonů. 1992, ročník 1993, číslo 2.
- (6) BOGUSZAK, Jiří, Jiří ČAPEK a Aleš GERLOCH. *Teorie práva*. 2., přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2004. ISBN 80-7357-030-0.
- (7) GERLOCH, Aleš, Jiří HŘEBEJK a Vladimír ZOUBEK. *Ústavní systém České republiky*. Praha: Prospektrum spol. s r.o., 1999. ISBN 80-71750077-8.
- (8) BALABÁN, Miloš, Jan DUCHEK a Libor STEJSKAL, ed. *Kapitoly o bezpečnosti*. Praha: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1440-3.

- (9) SKALSKÁ, Květoslava, Zdeněk HANUŠKA a Milan DUBSKÝ. *Integrovaný záchranný systém a požární ochrana: modul I.* [online] Ministerstvo vnitra – Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky. 2010. [cit. 2017-03-30] ISBN 978-80-86640-59-4. Dostupné z: <http://ceses.cuni.cz/CESES-70-version1-IZS.pdf>.
- (10) ČESKÁ REPUBLIKA. Ústavní zákon o bezpečnosti České republiky. In Sbíрка zákonů. 1998, ročník 1998, číslo 110.
- (11) Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, In: Portál veřejné správy. Ministerstvo vnitra, 1969 [online]. [cit. 2017-03-20]. <http://portal.gov.cz/app/zakony/?path=/portal/obcan/>
- (12) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o integrovaném záchranném systému a změně některých zákonů. In Sbíрка zákonů. 2000, ročník 2000, číslo 239.
- (13) ČESKÁ REPUBLIKA. Vyhláška Ministerstva vnitra o některých podrobnostech zabezpečení integrovaného záchranného systému. In Sbíрка zákonů. 2001, ročník 2001, číslo 328.
- (14) ČESKÁ REPUBLIKA. Vyhláška Ministerstva vnitra k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva. In Sbíрка zákonů. 2002, ročník 2002, číslo 380.
- (15) ČESKÁ REPUBLIKA. Nařízení vlády o stanovení pravidel zapojování do mezinárodních záchranných operací, poskytování a přijímání humanitární pomoci a náhrad výdajů vynakládaných právníckými osobami a podnikajícími fyzickými osobami na ochranu obyvatel. In Sbíрка zákonů. 2000, ročník 2000, číslo 463.
- (16) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o krizovém řízení a změně některých zákonů (krizový zákon). In Sbíрка zákonů. 2000, ročník 2000, číslo 240.

- (17) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o hospodářských opatření pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů. In Sběrka zákonů. 2000, ročník 2000, číslo 241.
- (18) VILÁŠEK, Josef, Miloš FIALA a David VONDRÁŠEK. *Integrovaný záchranný systém ČR na počátku 21. století*. Praha: Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2477-8.
- (19) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon České národní rady o požární ochraně. In Sběrka zákonů. 1985, ročník 1985, číslo 133.
- (20) ČESKÁ REPUBLIKA. Nařízení vlády k provedení zákona o požární ochraně. In Sběrka zákonů. 2001, ročník 2001, číslo 172.
- (21) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů (zákon o hasičském záchranném sboru). In Sběrka zákonů. 2015, ročník 2015, číslo 320.
- (22) PROCHÁZKOVÁ, Dana. *Bezpečnost a krizové řízení*. Praha: Police history, 2006. ISBN 80-86477-35-5.
- (23) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o Policii České republiky. In Sběrka zákonů. 2008, ročník 2008, číslo 273.
- (24) HANUŠKA, Zdeněk. *Obce a integrovaný záchranný systém: Školení ke krizovému řízení v podmínkách krajského úřadu*. Praha: MV- generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, 2003. ISBN nemá.
- (25) Ministerstvo vnitra – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky. Ústřední poplachový plán integrovaného záchranného systému

zpracovaný v souladu s § 7 odst.2 písm. c) a odst. 4 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2014.

- (26) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o ozbrojených silách České republiky. In Sbírka zákonů. 1999, ročník 1999, číslo 219.
- (27) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o zajišťování obrany České republiky. In sbírka zákonů. 1999, ročník 1999, číslo 222.
- (28) Ministerstvo obrany. Rámcová dohoda o spolupráci mezi MV a MO čj. 1259/2013-1140 uveřejněná ve Věstníku Ministerstva obrany č. 22/2013.
- (29) Česká republika, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany. Dohoda o plánované pomoci na vyžádání mezi Českou republikou, Ministerstvem vnitra - generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru České republiky a Českou republikou, Ministerstvem obrany – Generálním štábem Armády České republiky, čj. 80735-41/2005/DP-1618, ve znění Dodatku č. 1, čj. 770-1/2011-1160.
- (30) Směrnice náčelníka Generálního štábu k nasazování sil a prostředků Armády České republiky v rámci integrovaného záchranného systému a k plnění úkolů Policie České republiky, čj. 325-7/2013-1160.
- (31) Havarijní plán Jihočeského kraje. [online] [cit. 2017-03-26]. Dostupné z: <http://www.hzscr.cz/clanek/havarijni-plan-jihoceskeho-kraje.aspx>
- (32) HZS Jihočeského kraje. Havarijní plán Jihočeského kraje
- (33) ČESKÁ REPUBLIKA. Atomový zákon. In Sbírka zákonů. 2016, ročník 2016, číslo 263.

- (34) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií). In Sběrka zákonů. 2015, ročník 2015, číslo 224.
- (35) Pokyn Generálního ředitele HZS České republiky částka 25 ze dne 6. 6.2003, kterým se stanoví postup při uzavírání dohod v rámci integrovaného záchranného systému.
- (36) DOLEJŠÍ, Ladislav. *Vojenská policie 1991-2006*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky - AVIS, 2005. ISBN 80-7278-314-9.
- (37) DOLEJŠÍ, Ladislav. *Vojenská policie: Military Police Czech Republic. 3.*, přepracované vydání. Přeložil Jan JINDRA, přeložil Jan ŠMÍD. Praha: Ministerstvo obrany České republiky - VHÚ Praha, 2016. ISBN 978-80-7278-675-6.
- (38) Ministerstvo obrany. *Základní řád ozbrojených sil České republiky*. Praha, 2001.
- (39) Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, In: Portál veřejné správy. Ministerstvo vnitra, 2009 [online]. [cit. 2017-03-20] <http://portal.gov.cz/app/zakony/?path=/portal/obcan/>
- (40) Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), In: Portál veřejné správy. Ministerstvo vnitra, 1961 [online]. [cit. 2017-03-20] <http://portal.gov.cz/app/zakony/?path=/portal/obcan/>
- (41) Vojenská policie. [online] [cit. 2017-03-26]. Dostupné z: <http://www.vp.army.cz/>

- (42) Rozkaz ministra obrany České republiky číslo 109 ze dne 9. 12. 2014, Organizační řád Vojenské policie.
- (43) Směrnice náčelníka Vojenské policie k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci integrovaného záchranného systému, ev.č. 8/12/136/2014-5104.
- (44) Metodika závěrečné práce. *Lorenc.info* [online]. [cit. 2017-04-22]. Dostupné z: <http://lorenc.info/zaverecne-prace/metodika.htm>
- (45) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o Vojenské policii. In Sběrka zákonů. 1992, ročník 1992, číslo 124.
- (46) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o Vojenské policii a změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii). In Sběrka zákonů. 2013, ročník 2013, číslo 300.
- (47) Důvodová zpráva k návrhu zákona o Vojenské policii a změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii) [online]. 2012 (916/0, část 3/8) [cit. 2017-04-19] Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/text2.sqw?idd=79395>
- (48) *Subjekty práva*. Masarykova univerzita: autor neznámý [online]. 2005 [cit. 2017-03-30] https://is.muni.cz/th/250560/pravf_r/3_Subjekty.pdf
- (49) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, In: Portál veřejné správy. Ministerstvo vnitra, 2000 [online]. [cit. 2017-03-20] <http://portal.gov.cz/app/zakony/?path=/portal/obcan/>
- (50) Rámcové rozhodnutí rady EU č. 2008/977/SVV, o ochraně osobních údajů zpracovaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.

- (51) Závazný pokyn Náčelníka Vojenské policie číslo 30, Dopravní a pořádková služba.
- (52) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon o provozu na pozemních komunikacích a změně některých zákonů. (zákon o provozu na pozemních komunikacích). In Sběrka zákonů. 2000, ročník 2000, číslo 361.
- (53) ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon České národní rady o přestupcích. (zákon o přestupcích). In Sběrka zákonů. 1990, ročník 1990, číslo 200.
- (54) Směrnice náčelníka Vojenské policie k policejní ochraně sil a prostředků AČR nasazených v rámci integrovaného záchranného systému, čj. 100114-47/2004/DP-5104.
- (55) Vojenská policie, Policie České republiky. Smlouva o spolupráci a vzájemných vztazích ze dne 18. 8. 1995. Praha, 1995.
- (56) HZS Jihočeského kraje. Vnější havarijní plán jaderné elektrárny Temelín.
- (57) Vnější Havarijní plán jaderné elektrárny Temelín [online]. 2014. [cit. 2017-04-19]. Dostupné z: <http://www.hzscr.cz/clanek/vnejsi-havarijni-plan-jaderne-elektrarny-temelin.aspx>

Seznam tabulek

Tabulka 1: Základní pokrytí JPO	20
Tabulka 2 - <i>Dekontaminační místa pro JE Temelín</i>	41

Seznam grafů

Graf 1: Struktura IZS	18
------------------------------------	----